

ĐẠI HỘI KỶ II

HỘI ÁI HỮU CỰU SĨ QUAN HẢI QUÂN CÁC KHÓA LƯU ĐÀY

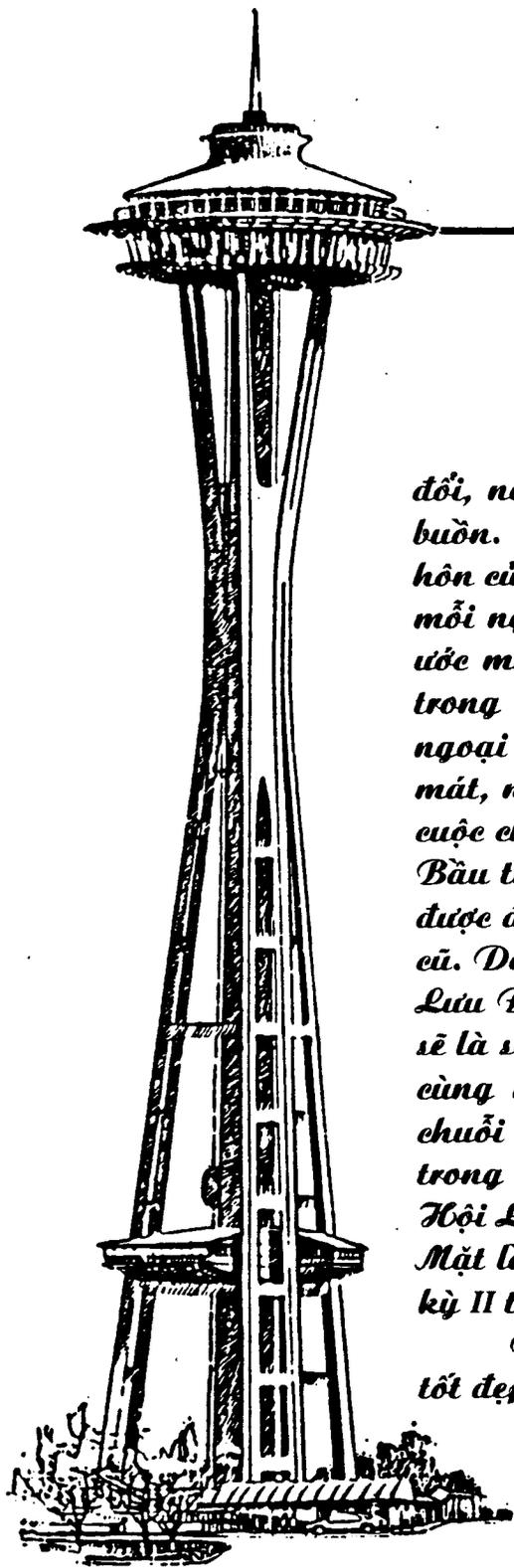
ALUMNI LUU-DAY VIETNAM NAVY OFFICERS' ASSOCIATION

Non-profit Organization - permit number 0356170 - 1

TẬP SAN SỐ 14.

- Thư ngỏ - TSLĐ.	1
- Ca khúc Lưu Đày - Trùng Dương.	2
- Tin tức và Thư tín - TSLĐ.	3
- Tư lệnh HQ viễn du - Trần minh Tâm.	6
- Thành quả hoạt động 1989 - 1993.	9
- Báo cáo tài chánh 1991 - 1993.	11
- Thơ : Sinh nhật con - T.L.	13
- Lá thư vùng Northwest - Đào Hải.	14
- Lưu Đày phiếm loạn - Thụy Lém.	16
- Thương mại người Việt tại Seattle - Lê Hải.	18
- Vui buồn đời lính - Định An.	20
- Tin chân vịt mắc cạn - Úi Bãi.	23
- Mẹ Tôi - H.T.	26
- Chuyện cá tra và bầy "lòng ròng" - Thọ Đờn.	27
- Người Mỹ thiếu Anh Hùng - Hai Dao.	29
- Không Hải giao duyên - Bùi hữu Thư.	31

THƯ NGỎ

Hai mươi bốn năm, thời gian của biết bao thay đổi, nó chưa đủ dài để làm phai mờ những kỷ niệm vui buồn. Từ ngày đầu của đời quân ngũ cho đến buổi hoàng hôn của tuổi xế chiều, chúng ta, mỗi người một hoàn cảnh, mỗi người một niềm mơ ước. Hoàn cảnh đẩy đưa và nỗi ước mơ không trọn vẹn. Bạn bè bây giờ kẻ sống lao đao trong ngục tù Cộng Sản, người lê tâm thân tàn nơi hải ngoại để trả nợ áo cơm. Đó là chưa kể đến những mất mát, những hy sinh lớn lao của một số bạn bè khác trong cuộc chiến đấu thương mà mình không được quyền thắng. Bầu trời bao la đầy tinh tú nhưng chúng ta vẫn chưa tìm được điểm thiên văn để làm chuẩn cho hải trình trở về quê cũ. Do đó Hội Ái Hữu Cựu Sĩ Quan Hải Quân các khóa Lưu Đày và Thân Hữu đã được thành hình với hy vọng sẽ là sợi dây liên kết để chúng ta tìm lại với nhau ngõ hầu cùng nhau chia sẻ những ngọt bùi lẫn đắng cay trong chuỗi ngày còn lại. Sự đáp ứng nồng nhiệt của các bạn trong thời gian qua là động cơ chính thúc đẩy Ngày Đại Hội Lưu Đày tại Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn (1989), Hợp Mặt lần 2 tại Westminster - California (1991) và Đại Hội kỳ II tại Seattle - Washington (1993).

Ước mong chúng ta sẽ tiếp tục giữ được truyền thống tốt đẹp này mãi mãi . . . □

Ca khúc

Trót mang kiếp LƯU ĐÀY THỜI LINH SỬA
Tốc hai màu CHÀ HẾT KIẾP LƯU VONG

Lưu Đầy

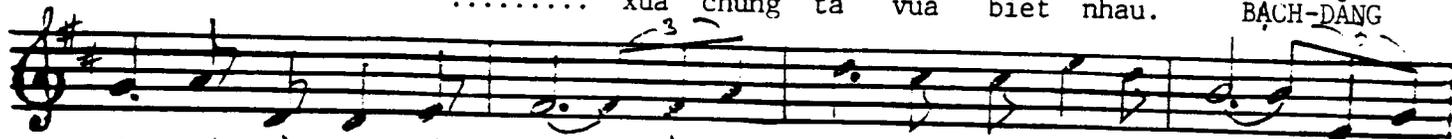
THÂN TẶNG CÁC BẠN VÀ THÂN HỮU LƯU ĐÀY

Vui tươi

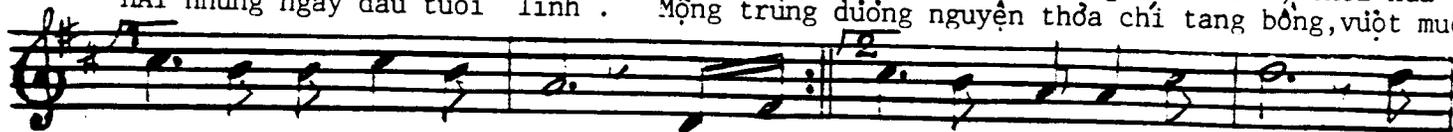
Nhạc và lời : TRÙNG-DƯƠNG

Ngồi quanh đây chúng ta cùng uống say . Cùng cạn
..... xua chúng ta vừa biết nhau. BẠCH-DẠNG

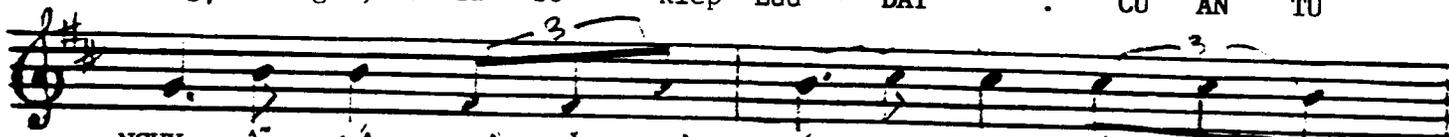
ly, thâm tình bạn hôm nay . Đồi phiêu lãng qua bao tháng năm dài , thời xưa
HẢI những ngày đầu tuổi lính . Mộng trùng dương nguyện thủa chỉ tang bóng, vượt muôn

củ mệnh mong bốn phương trời . Ngày xa sống qua ngàn trùng biển khơi . Ra

đi ngại gì , dù là số kiếp LƯU - ĐÀY . CỬ AN TỬ

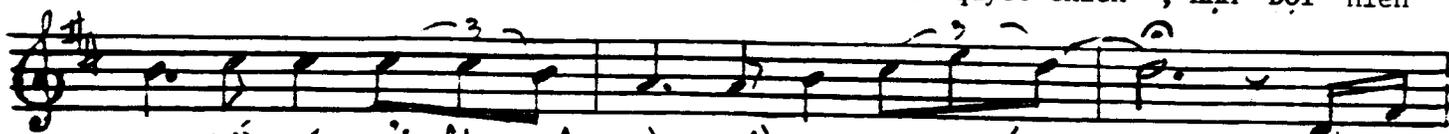
NGUY văn nhỏ , đôi TẮNG NHỒN PHỤ năm xưa vất vả thao

trường vì TỎ QUỐC ĐẠI DƯƠNG . Ra khỏi vượt trùng, THUY BỘ TUẦN

THÂM kiêu hùng ; BIẾT HẢI - XUNG PHONG quyết chiến , HẠM ĐỘI hiện

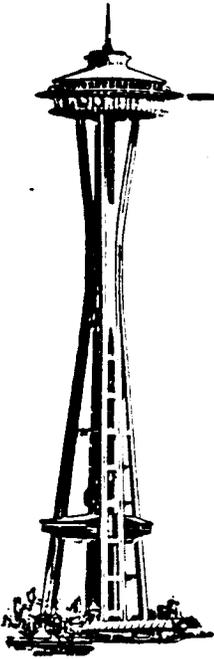
ngang lướt sóng, HẢI ĐỘI DUYÊN ĐOÀN TIỀN DOANH ghi chiến công . Đồi không

tuổi như bao ngàn ước mơ , gặp nhau đây xiết chặt tình thân ái . Dù mai

sau trên khắp bốn phương trời , mình như đã nghe ngàn lời VIỆT NAM .

Một Đa số các LD và bạn hữu ngụ tại Seattle đã lấy vacation 1 tuần cho Đại Hội kỳ II. Hy vọng chúng ta sẽ vui như ngày mãn khóa đeo quay chào mới (cất chỉ một bên đem phơi nắng cho cũ một chút) và tui như lúc lấy phép về thăm quê trước khi tân đáo đơn vị. Đã gần một phần tu thế kỷ rồi đấy. Hy vọng có một số bạn sửa soạn ăn mừng "kỷ niệm 25 năm" ăn cùng mâm, ngủ chung lều.

Hai Một số LD vì những lý do bất ngờ ngoài ý muốn đành phải hủy bỏ chuyến đi Seattle vào giờ chót. Buồn năm phút chốc biết sao bây giờ. Hy vọng trong tương lai kinh tế khấm khá chúng ta sẽ có mặt đầy đủ hơn.
Ban Tổ Chức Đại Hội kỳ II thành thật cảm ơn các bạn không tham dự đã gửi lời chúc mừng Đại Hội thành công và sẽ thông báo những ý kiến đóng góp của các bạn trong ngày Đại Hội tại Seattle.

Ba Qua bức thư "ăn mày", đa số các LD và bạn hữu đều mong muốn duy trì TSLĐ vì đó là mối dây liên lạc. Các bạn hưởng ứng rất đông, BCH cũng như tà sạn rất phấn khởi. Có vài đề nghị như thêm phần Hỏi Sứ, kể cho nhau nghe những vui buồn đơn vị, tìm kiếm thêm tài liệu liên quan đến Quân Chúng. . .bớt "thọt lét" hay "Đu". . .BCH và TSLĐ xin thỉnh ý và sẽ cố gắng thực hiện những ý kiến của các bạn cho dù có cố quá sẽ trở thành. . .quá cố!

Vùng Đông Bắc

Khu gia binh vùng Đông Bắc nằm sát biển theo hướng Bắc Nam, trước mặt là biển sau lưng là núi. Y chang như câu kinh nhật tụng của các "ca đệt" trường SQHQ/Nha Trang. LD cũng biết Địa Lý Tả Ao nên đã chọn nơi này khai trương. . .bảng tiệm. BCH 89-93 cho bố phòng rất cẩn mật, hướng Bắc giao cho Hiệp Sĩ Mù phương Nam thì người ếch P.Đ.Linh, lại còn LD C.T.Căn tử thủ chốt cao nguyên Tây Bắc. lạnh thì chịu nhất định không buông, đúng là con nhà. . .coọc.

1- Đầu khu gia binh có LD P.T.Thiêm (MA) Sau hơn năm trời rải truyền đơn mà chẳng có hăng nào gọi phỏng vấn, Hiệp sĩ Mù chơi cái. . .mu, dự định rời vùng xuôi Nam theo sự "đề lờ" của LD N.T.Lâm. Thì chủ đất "Ma xa xựt xựt" không muốn mất đi một nhân tài và chung. . .thuế, nên bạn ta đã có việc làm. Hiệp Sĩ Mù thổ lộ:"Mẹ, tao quảng cái résumé

cầu ầu, sau vài lần phỏng vấn lấy lệ tướng. . . "xong", gần đến ngày dzọt thì nó gọi, hay không bằng hên may ại!". Được lệnh lưu vãng rồi thì khoan đã. . .bom, trong khi chạy "ê cô" nên tìm chỗ "neo cho cần", nhắc hồ thối chú Hiệp Sĩ Mù "thấy" còn hơn thảng sáng. TSLĐ chúc bạn cần neo và mạnh tiến cho Mù Mọ không còn run tay run chân nữa.

2- Khúc giữa thì có LD N.Đ.Hòa (NJ) Tuyệt chiêu của "su phụ" đáng giá gần một xín, tiếc rằng bạn bận việc nên không tham dự Đại Hội kỳ II, vậy hẹn lần sau, OK?. Hay là bạn "ủ đại" tổ chức họp mặt lần tới tại Atlantic City thì sẽ gặp mặt đầy đủ, bạn nghĩ sao?. TSLĐ cảm ơn ý kiến kèm bao thơ của bạn, kết quả khả quan ngoài sức tưởng tượng của BCH và Tà sạn. Mong bạn "mách nhỏ" anh em chúc sức vài đường nhẹ nhẹ để thoát khỏi cảnh "ma rốc. . .cái túi rỗng"

3- Xế xế hướng biển có LD T.B.Trung (NJ) Bạn rủ rê anh em đi câu vào mùa hè này nhưng tình trạng kinh tế bấp bênh ai nấy đều hồi hộp không biết lúc nào. . .giải ngũ hay thuyên chuyển về "thặng số". đầu óc đầu mà tóm lười, móc mồi, Hy vọng sang năm sáng sửa hơn anh em đập bia ra khơi.

4- Thay đổi nhiệm sở thì có LD P.V.Khiết (VA) Không bỏ lần họp nào cả, lần này đang từ chi đội chuyển qua phân đội tả hữu, bạn lũng bùng lỏ tại vì lên xuống phi cơ hơi nhiều nên đành phải ở nhà

chờ xem video vậy. Hy vọng nếu có video sẽ có sớm cho bạn xem đỡ buồn. . .ngủ.

Vùng Đông Nam

Khu gia binh vùng Đông Nam nằm dọc theo bờ biển, được xây theo hình. . .cây cuốc cong. Theo tin tức thì tất cả đều vui vẻ.

Ngay chỗ cong của cây cuốc là tay "tháo gỡ" LĐ T.X.Tin (GA), vừa mới đây hẳn đã làm lễ kỷ niệm 15 năm ngày "chúng nó lấy nhau" còn rử rề "cuối cán cuốc" là LĐ N.T.Lễ (FL) bỏ vùng công tác lên Sa Văn Thành núp sóng cognac. anh em có thắc mắc là nếu được lần sau ới ới một số bạn bè ở không xa lắm, cở vài chục tiếng lái xe đến thăm gia. . .O.K?

Vùng Trung Bắc

Vùng Trung Bắc, đất rộng. . .LĐ thua, địa thế chỉ có hồ và sông. Các "Giang Đoàn" không còn hoạt động hữu hiệu như xưa. Hơn phân nửa đã đình động còn lại một vài GD cố gắng hoạt động. Tại sao lại đình động? Mong các bạn lên máy, . .OK?

1- LĐ N.V.Đình (MN): Lâu quá không thấy "Boss" lên máy, bài vở cũng không luôn. Có trực trực gì không "Boss"? Bệnh tình ra sau, còn chích hết?, Độ rày tà sạn. . ."rảnh rang" lắm cho nên sẽ đến phá bạn trong một ngày gần đây, liệu hồn mà chuẩn bị đón tiếp, O.K?

2- LĐ H.V.Vinh (MI): Bạn ca mùi mà thơ lại hay. Chuyến này được bà xã cung nhiều vì gia đình của Phu Nhân đã sang đoàn tụ đầy đủ. Kỳ này tham dự Đại Hội kỳ II bà chị sẽ không cần bạn hướng dẫn đi thăm Space Needle hay núi Rainier, bạn tha hồ sang Vancouver B.C để sưu tầm loại thuốc "tóc rụng rụng". Yên chí BTC sẽ có nhiều thể công hướng dẫn bạn, bảo đảm 100 %

Vùng Trung Nam

Khu gia binh vùng Trung Nam là một đường thẳng có hình dáng như em Mế Tây Cơ. . .đầu nhỏ dít to, đa số phe ta đều cư ngụ ở phương Nam chỉ có LĐ N.V.Lạc và LĐ V.V.Lợi thì. . .đóng chốt ở hướng Bắc. Ở khúc giữa là nơi cư ngụ của con nhà N.P.Kha (theo lời của N.V.Lạc)

1- LĐ L.Đ.Hà, LĐ V.V.Màng và LĐ Liêu Hưu (TX): Các bạn bạn không đi Seattle được, vậy muốn gặp các bạn thì anh em phải làm sau đây? Hay là các bạn nhận tổ chức Đại Hội kỳ III tại Houston cho tiện việc thăm bè bạn.

Vùng Tây Nam

Với quân số đông đảo tập trung tất cả vào Thủ Đô Tị Nạn, khu gia binh được. . .cua làm đôi Bắc và Nam. Anh em khu Bắc tạm yên ổn, chỉ trừ LĐ P.V.Luyện chưa ổn vì mới định cư và LĐ N.N.Trinh thì. . .đồng lương vừa "xít", riêng khu Nam, thì sau khi tổ chức họp một lần 2 đã lãnh trọn cú "kinh tế thời hậu chiến", địa bàn hoạt động từ từ thu nhỏ lại bằng. . .khoảng sân cỏ trước hay sau nhà. Tập họp lại với tính cách địa phương đã là điều khó và "thằng Tư Nện" chỉ lo ham vui "sống bình" dzu dzu không chịu điều động anh em. Đó là khuyết điểm lớn mong anh em trong vùng xét lại.

1- LĐ V.T.Xuân, LĐ L.V.Lễ, LĐ Trần Quân và thêm một số bạn hữu khác phải để dành ngày nghỉ để dự hôn lễ của bạn N.Đ.Diêu. Rất thông cảm các bạn và mong các bạn bằng mọi cách. . .không bạn Diêu về nhà.

2- LĐ D.H.Lễ: "Sau con bị cực đến hồi thối lại", mừng bạn đã đeo alpha, không còn huấn nhục nữa. Không cùng gia đình "ôm vô lăng" đi Seattle thì hẹn gặp bạn vào dịp khác. TSLĐ thành thật chúc bạn an cư lạc nghiệp và bớt đau lưng.

3- LĐ L.H.Phuốc: Người đầu tiên lãnh cú "kinh tế thời hậu chiến" có lẽ là bạn vì bạn cú "in" rồi "out", ít lâu sau "out" rồi "in". Bạn đúng là vào vui ra buồn, vào buồn ra vui như ngày nào làm tiếp liệu binh đoàn nhập và xuất như cơm bữa.

4- LĐ N.M.Phát: Sau hơn năm "lăng ba vi bộ" và hơn 10 năm đóng chốt tử thủ, Thọ Ta đã bị "kinh tế thời hậu chiến" đẩy khỏi phòng tuyến Cali vào đầu tháng 6. Để bảo vệ chủ lực, lệnh "quyền biến" được ban hành, Xuồng Trưởng kẻ Xuồng Mạ công Xuồng Con. . .xuống xuồng Đông tiến. TSLĐ chúc bạn thuận buồm xuôi gió và mau mau an cư lạc nghiệp.

4- LĐ L.V.Sáu (NM): Chốt tiền phương bạn ốm cứng, xa. . ."mặt trời" nên xin tối ngày, gọi. . ."điểm danh" không bao giờ một lần mà nghe tiếng oanh văng của bạn. Bạn than thở "tao ở cái tỉnh lẻ này, mầy thủ nghì một tháng có 8 ngày nghì thì tới 10 cái đám cưới, mình cũng là "xếp ọ kết" không đi thì thì không được mà đi là xin". Bạn bạn không đi Seattle được, nhớ sửa soạn cho lần tới, O.K?

Anh em thắc mắc: không có bạn, vậy ai sẽ mặc bộ quân phục 4 túi đây!

Nhắc nhở bạn chuẩn bị tinh thần để nhận công tác của BCH và "thằng tà sạn" TSLĐ.

5- LĐ N.Đ.Lũy (NV): giống như LĐ L.V.Sáu (NM). Bạn đóng chốt hướng Bắc của xứ cờ bạc bịch. Trong khi "tuần tiểu" vùng trách nhiệm ven biên, bạn có gặp một số LĐ mới sang (theo chương trình H.O và O.D.P) đang chờ lập danh sách và gửi về BCH. Hai lần Tango cũng chịu khó chạy hỉ, không như các T.T khác đưa tàu lên cạn để. . .sét luôn. Lần này bạn không đi được, buồn năm phút. Thôi hẹn bạn kỳ khác hỉ. Muốn lên thăm bạn nhưng lại sợ tiếng "leng keng" của máy cái máy "xi lốt". Chúc bạn vui khỏe và mạnh tiến.

SUU TẦM

TSLĐ sau khi sưu tầm và kiểm chứng, được biết tên của 5 khóa Đặc Biệt như sau :

Khóa 1 ĐB : **KHÓA THỦY TINH** (Mercury).

Khóa 2 ĐB : **KHÓA KIM TINH** (Venus).

Khóa 3 ĐB : **KHÓA HỎA TINH** (Mars).

Khóa 4 ĐB : **KHÓA MỘC TINH** (Jupiter).

Khóa 5 ĐB : **KHÓA THỔ TINH** (Saturn).

Các tên Khóa Đặc Biệt đã được chính thức đặt tên bởi BTL/HQ và Trường SQHQ/Nha Trang.

TSLĐ sẽ cố gắng sưu tầm thêm về sự tích cùng "hồ sơ quân bạ" các tên trên.

Thay đổi địa chỉ:

- Nguyễn Văn Công: **133 MAGNOLIA RD.**

STERLING

VA 20164

- Nguyễn Long Hải: **6621 DEER GAP CT.**

ALEXANDRIA

VA 22310

703-719-9011

Đính chính:

- Bạn Nghiêm Văn Nhịn

đánh máy sai: Nguyem

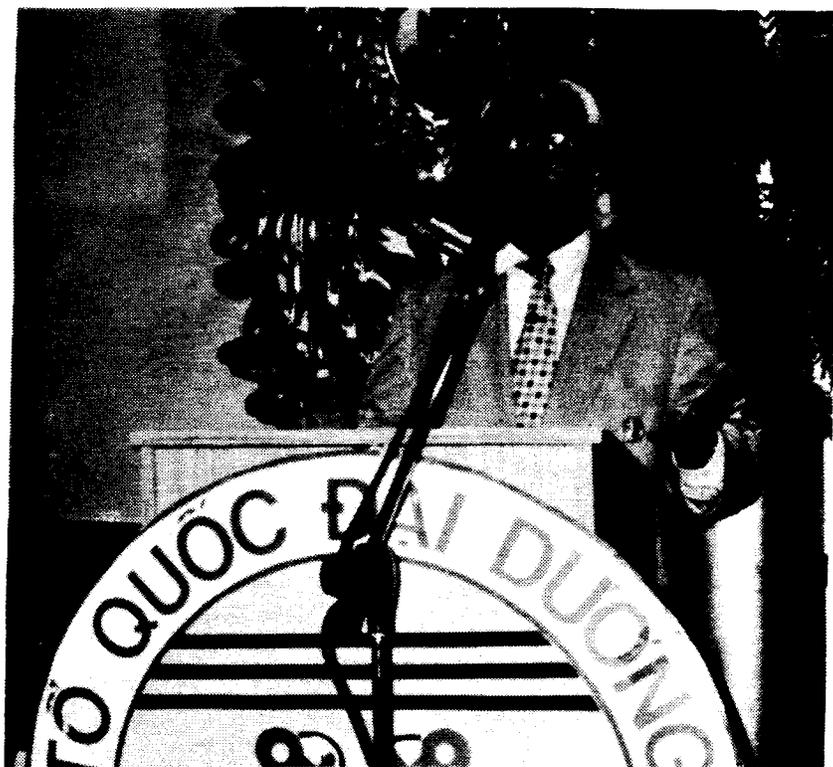
xin sửa lại là: **NGHIÊM**

- Bạn Nguyễn Ngọc Trinh

đánh máy sai: Suite

Xin sửa lại là: **ST.**

**CHUYẾN VIỄN DU
THĂM CHIẾN HỮU
CỦA
ĐỀ ĐỐC
TRẦN VĂN CHƠN,
CỰU
TƯ LỆNH HẢI QUÂN**

**Đô Đốc Trần Văn Chơn Cựu Tư Lệnh
Hải Quân QL/VNCH Tham Dự Nghị Hội
"Hiệp Định Ba Lê 20 Năm Sau" Tại
Lubbock, Texas Ngày 22/4/1993**

Đô Đốc Trần Văn Chơn, Cựu Tư Lệnh Hải Quân QL/VNCH, người đã đưa quân chủng Hải Quân VNCH trở thành một lực lượng hải quân lớn mạnh với quân số đứng vào hàng thứ tư trên thế giới vào thập niên 70, đáp lời mời của Hải Quân Đô Đốc Elmo Zumwalt Jr... cựu Tư Lệnh LL/HQ Hoa Kỳ tại chiến trường Việt Nam đến tham dự cuộc hội thảo tại Trung Tâm Nghiên Cứu Chiến Tranh Việt Nam, Đại Học Texas Tech thuộc thành phố Lubbock, Texas vào ngày thứ Năm 22/4/1993. Đây là trạm dừng chân thứ nhất của cựu Đô Đốc Chơn (danh xưng của một sĩ quan cấp Tướng trong quân chủng Hải Quân, tương tự Tướng Viên, Tướng Trường, Tướng Minh bên Lục, Không quân) trong chuyến viễn du miền Tây Nam Hoa Kỳ từ thành phố San Jose California.

Cựu Đô Đốc Trần Văn Chơn được vợ chồng cựu Đô Đốc Zumwalt đón tiếp nồng hậu tại phi trường Lubbock International và hai ông đã cùng tham dự

buổi hội thảo "Vietnam: Paris + 20". Hiện diện trong cuộc hội thảo này gồm đủ các sử gia, học giả, các nhà quân sự, cựu Đô Đốc Zimwalt, ông Colby cựu Giám đốc CIA tại Việt Nam ... Riêng cựu Đô Đốc Trần Văn Chơn đã thuyết trình về thực trạng Việt Nam sau 20 năm hiệp định Ba Lê ký kết. Đô đốc Chơn nhận định rằng chính phủ Hoa Kỳ cần đòi hỏi Cộng Sản VN phải tôn trọng nhân quyền, trả tự do cho hơn 6,000 tù nhân chính trị hiện vẫn còn bị giam cầm trong các trại tù, ban hành những quyền tự do căn bản của con người như tự do tín ngưỡng, báo chí, hoạt động chính trị... cũng như Hà Nội phải nói rộng sự tự do chính trị bằng cách tổ chức tự do bầu cử dưới sự kiểm soát của Liên Hiệp Quốc chiếu theo tinh thần bản Hiệp Ước Ba Lê năm 1973.

Cựu Tư Lệnh Hải Quân Việt Nam đã kể lại cho quan khách nghe cuộc đời gian nan của ông trong 12 năm giam cầm bởi Cộng Sản Việt Nam trong trại cải tạo "*Tù nhân đồng trại chúng tôi phải phá rừng, vượt núi để đốn cây về ... xây trại giam! Chúng tôi phải ngồi nghe những bài giảng chính trị dài thật dài. cộng Sản muốn tẩy não chúng tôi bằng cách tuyên truyền rằng Mỹ Quốc là một đế quốc còn chính phủ Nam Việt chỉ là tay sai. Sau khi nghe giảng xong,*

chúng tôi phải lập lại nhiều lần ...". Để kết luận, cựu Đô Đốc Chon cho rằng sự thất bại của chánh phủ Sài Gòn xảy đến bởi tính toán sai lầm của chính giới chứ không phải lỗi của giới quân sự.

Sau 3 ngày hội thảo với các viên chức dân quân Mỹ, cựu Đô Đốc Trần Văn Chon đã rời thành phố Lubbock để bay xuống Houston hội ngộ cùng các cựu chiến hữu của ông.

Lưu Đày Trần Minh Tâm tiếp đón Cựu Đô Đốc Trần Văn Chon tại Houston.

Để bày tỏ lòng thương mến người anh cả Hải Quân, Ban Chấp Hành Hội Ái hữu HQVN tại Houston đã tổ chức một bữa tiệc tung bừng có dạ vũ (quy tụ trên 400 quan khách trong đó có đại diện của nhiều hội đoàn bạn tham dự) để chào mừng Cựu Đốc Trần Văn Chon trong dịp người anh cả này ghé thăm Houston vào chiều Chủ Nhật 25 tháng 4, 1993.

Ngày thứ hai trong chuyến thăm viếng, cựu Đốc đã được Lưu Đày Trần Minh Tâm tình nguyện *take care*. Lưu Đày Trần Minh Tâm đã dành một ngày đưa cựu Tư Lệnh đi chơi lòng vòng trong thành phố cho biết sự tình. Và buổi tối hôm đó (26/4/1993), Lưu Đày Trần Minh Tâm tổ chức một bữa cơm thân mật (giới hạn trong gia đình Hải Quân), mời quý vị trong Ban Chấp Hành Hải Quân, vài vị niên trưởng quen thân và các anh em Hải Quân thuộc Nhóm Ái Hữu Cựu SQHQ khoá "Lưu Đày" tại nhà hàng Furama Houston.

Trong dịp này các anh chị em đã tự do hàn huyên tâm sự và tiếp xúc thân mật cùng cựu Đô Đốc, một vị chỉ huy cao cấp được lòng yêu kính của hầu hết mọi người. Các hội viên của Hội Ái Hữu SQHQ các khoá Lưu Đày tại Houston cũng đã giải thích với vị cựu Tư Lệnh về ý nghĩa của hai chữ "Lưu Đày" được đặt ra bởi trên 300 cựu sĩ quan HQ hội viên tại Hoa Kỳ và Gia Nã Đại.

"Lưu Đày" theo nguyên nghĩa là tên chung của các khoá huấn luyện các SQHQ "bị" thụ huấn quân sự tại các trường Võ Bị Đà Lạt, Thủ Đức, sau đó mới được thụ huấn hải nghiệp tại Trung Tâm Huấn Luyện Hải Quân Nha Trang. Phần lớn các sĩ quan

* Đô Kim Bằng (HT/HAHHQ), Cựu Tư Lệnh,
* Tâm, Vy,

* Gia Đình LD: Tiến, Nhung, Kim Vy, Tâm, Sơn

* Kim Vy và vợ chồng LD Lê Duy Hà

các khoá "Lưu Đày" sau khi tốt nghiệp phân bộ binh đều được Tư Lệnh Hải Quân ưu ái chỉ định về các

* Gia Đình LD: Hà, Thuận, Tiến, Nhung, Tâm

đơn vị tác chiến như các giang đoàn: Xung Phong, Tuần Thám, Ngăn Chận, Thủy Bộ ... do đó các chiến hữu này có mặc cảm là bị "lưu đày" làm lính thủy nước ngọt! Trong bàn tiệc cụ Tu Lệnh đã giải thích cho các "Lưu Đày" biết về quan niệm của cấp trên khi gửi các sinh viên sĩ quan Hải Quân đi học bộ chiến, theo ông thì kiến thức và kinh nghiệm về bộ binh sẽ giúp đỡ các sĩ quan này mau tiến thân trên đường binh nghiệp hơn là những sĩ quan HQ chỉ biết riêng về hải nghiệp, do đó "Lưu Đày" có thể hiểu nghĩa là "Lâu Đài", nhưng đối với anh em hội viên thì có thể đọc là Lựu Đạn cũng được!!!

Trong dịp vui vẻ này vợ chồng Lưu Đày Đình Quang Tiến đã tặng cho nhà văn Trần Kim Vy (bà xã của Lưu Đày Trần Minh Tâm, tức dâu Lưu Đày) một chiếc bánh mừng sinh nhật, Ban Chấp Hành Hải Quân tặng cho Kim Vy một khánh vàng chữ nổi "Chúc Mừng Sinh Nhật". Tất cả mọi người đã thân mật hát "Happy Birthday" chúc mừng Kim Vy. Cụ Tu Lệnh cũng hân hoan vỗ tay hát và chúc Kim Vy nhiều may mắn hạnh phúc, sau đó cùng Kim Vy thổi đèn sinh nhật. Bữa cơm tối chấm dứt vào lúc 10 giờ rưỡi, mọi người bắt tay chào nhau trong tình thân và chúc sức khỏe cụ Tu Lệnh trong niềm lưu luyến (nhà hàng đã đóng cửa nên mọi người đứng ngoài bãi đậu xe hàn huyên tiếp mà không muốn về.)

Lưu Đày Trần Minh Tâm
tường trình tại Houston

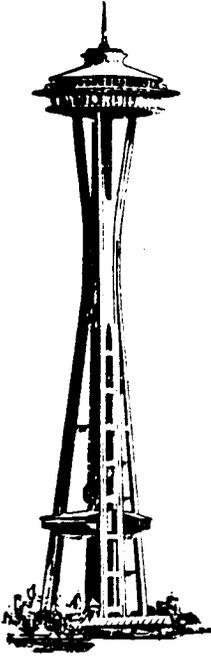
GIÂN

*Nghiêng mặt cô chẳng thèm nhìn,
Nâng Houston bỗng thành linh tối thui.
Tháng năm gió chạt bụi ngùi,
Trái yêu chứt đã chín mùi trong anh.
Chiều buồn dạo phố loanh quanh,
Trời cao có hiểu lòng anh héo sùu?
Ô kìa mây trắng chuyển màu,
Đoá xinh hàm tiếu còu nhàu mái chi?
Bộ mình đang giận đua thi?
Thôi nha, quay lại anh mi bé dề!*

THƯƠNG

*Bước chân chim nhẹ mỗi chiều
Gió mênh mang thổi mỹ miều dáng em
Một đàn bướm bướm bay theo
Có con đang muốn trả treo dèo bông
Nâng yêu hơn nhẹ má hồng
Ước ao, ao ước tình nồng trao duyên
Làm sao nhân gửi chim Uyên
Ràng Ương đá lở thềm thương em rồi!*

LÊ MỸ NHU Ý

Báo cáo

THÀNH QUẢ HOẠT ĐỘNG

1989 - 1993

1- Quân số:

- Còn liên lạc được với nhau là 93 bạn.
- Không liên lạc được 24 bạn ở rải rác Hoa Kỳ, Úc, Pháp, Gia Nã Đại có người đã gặp.
- Không thích hội hè, họp mặt v.v. . . con số tổng cộng 34 bạn.
- Sau khi định cư lặn luôn 5 bạn.

2- Tiếp liệu:

- Tài chánh xin xem bảng báo cáo tài chánh.
- Tiền quỹ: kẻ đóng người không, kẻ quên người nhớ, bị ảnh hưởng bởi khủng hoảng kinh tế, gia đình v.v. . . nên đã tạm ngưng thu nhận niên liễm. Tình huống kêu gào để có đủ tiền làm bản tin.

3- Chiến tranh chánh trị:

- Hiện tại giúp đỡ rất hạn chế các bạn ở trại Tị Nạn. Trong 2 năm đầu 89-90 và 90-91 tiền quỹ dồi dào nên giúp khá, trung bình từ 50.00\$ đến 100.00\$, sau phải bớt lại vì ngân sách eo hẹp: 2 bạn ở Thái Lan, 6 bạn ở Mã Lai, 1 bạn ở Phi Luật Tân, 2 bạn ở Nam Dương, ngoài ra cũng nhờ Tổng Hội Hải Quân cấp giấy xác nhận là Quân Nhân Hải Quân theo lời yêu của các bạn đó.
- Giúp đỡ tượng trưng các bạn mới đến Hoa Kỳ, bị mất việc, bị tai nạn, v.v. . . Dù không bao nhiêu, chỉ có 25.00\$, nhưng các bạn kém may mắn hay mới đến Hoa Kỳ đều xác nhận đó là tấm lòng chung của các bạn hữu trong Hội.
- Các bạn còn kẹt lại ở Việt Nam đa số được

giúp đỡ nhiều nhất qua các cá nhân bạn bè sau khi được Hội thông báo qua TSLĐ hoặc qua điện thoại.

- Các bạn hữu mới định cư rất vui mừng, vì nhờ Hội nên các bạn đã tìm lại bạn bè cũ. Và rất mong duy trì tiếp tục.

4- Thông tin liên lạc:

Đã phát hành được 2 Đặc San Lưu Đày và 14 Tập San Lưu Đày. Tuy không đều đặn như kế hoạch dự trù nhưng rất dai dẳng và cố gắng để được tồn tại trong điều kiện rất eo hẹp về tài chánh, nhân lực và vật lực. Tiền liên lạc điện thoại do các bạn hữu nhiệt tâm tự túc đài thọ. Nhất là bạn chủ nhiệm kiêm nhân viên kiêm thư ký v.v. . . tất cả mọi thứ "độc diễn" (bị bắt buộc độc diễn).

5- Sinh Hoạt:

- 1990 tổ chức phát phần thưởng cho các con em tại Thủ Đô Hoa Thịnh Đốn và vùng phụ cận. Rất thành công về mặt tinh thần khuyến khích các con em Lưu Đày và Thân Hữu chăm học. Ban Tổ Chức rất mệt về tài chánh, may mắn nhờ một mạnh thường quân giúp đỡ "bao dãn".
- 1991 tổ chức họp mặt tại Santa Ana, California. Rất là tốt đẹp. Trong lần họp mặt này một số anh em đã hội ngộ với bạn bè lần đầu tiên sau ngày ra trường (hơn 20 năm).
- Các bạn hữu ở các địa phương họp mặt "bỏ túi" qua các cuộc gặp gỡ sinh nhật, cưới hỏi, Tất

Niên, ngày Lễ, v.v. . . hoặc thỉnh thoảng đón tiếp các bạn từ xa đến.

- Có dự trù tổ chức văn nghệ và dạ vũ để gây quỹ xã hội giúp các bạn đang gặp khó khăn, quỹ Hội để phát hành TSLĐ, quỹ địa phương để giúp cho việc tổ chức các lần họp mặt hay phương tiện cho anh em không đủ khả năng tài chánh về họp mặt.v.v. . . Nhưng không địa phương nào thực hiện được. Lý do trở ngại đầu tiên là tài chánh, kế đến là nhân sự và phương cách thực hiện; độc tấu, hòa tấu, văn nghệ hay văn nghệ dạ vũ .v.v. . .

7- Kế hoạch:

Một vài chương trình được đề ra để tham khảo trước khi thực hiện, đã có một số bạn cho ý kiến bằng lòng, không bằng lòng hay cần phải sửa chữa lại, v.v. . . đó là điều mong muốn của Ban Chấp Hành. Tiếc thay đa số chương trình hoạch định đã bị các bạn lo là, một số rất giới hạn đã trả

lời. Nên dần dần không còn kế hoạch dài ngắn gì hết.

Một điều mong mỏi nhất là khi thay đổi địa chỉ và điện thoại xin các bạn thông báo để tiện việc cập nhật hóa danh sách và dễ dàng liên lạc khi cần. Kết quả chỉ có khoảng 50%. Ban chấp Hành phải tìm vòng vòng hay nhờ các bạn hữu khác.

Cũng cần xin nhắc lại là bạn hữu nào không muốn nhận báo, xin thông báo Ban Chấp Hành hay Tòa soạn TSLĐ.

8-Linh Tinh:

Hội có giấy phép hoạt động trên toàn quốc Hoa Kỳ với tư cách bất vụ lợi. Ghi danh tại tiểu bang Virginia. Nhưng chưa xin miễn thuế vì luật sư bỏ nửa chừng, thấy không cần thiết nên chưa xin lại.

TIN VUI

Nhận được tin vui
Toàn thể gia đình của

PHU NHÂN LĐ HÀ VĂN VINH

Vừa đến Hoa Kỳ
theo chương trình O.D.P

Xin chia vui cùng Bạn và Quý Quyển.
Thành thật chúc hai Bác và các em
dồi dào sức khỏe, an cư lạc nghiệp.

Toàn thể Chiến Hữu và Gia Đình
Hội Ái Hữu Cựu SQHQ/LĐ & Thân Hữu.

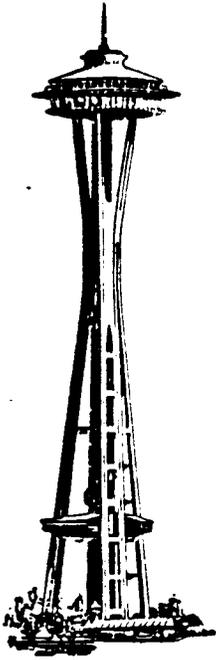
ĐƠN XIN NGHỈ. . .MỆT

Trân trọng thỉnh cầu
BAN CHẤP HÀNH
Cho tôi được nghỉ mệt
dài hạn đến khi nào. . .hết mệt.

Lý do: Dọn nhà và kiểm cơm.

Khi nào an cư lạc nghiệp sẽ
sẵn sàng nhận những công tác
mà Ban Chấp Hành giao phó

Làm tại
văn phòng sở thất nghiệp
'Chủ tiệm' TSLĐ
Nguyễn minh Phát

BÁO CÁO TÀI CHÍNH 1991 - 1993

@ Tính đến ngày 31-12-1990.

- Quỹ Lưu Đày:418.00\$.
- Quỹ Xã Hội:250.00\$
- Cộng:668.00\$**

Mọi chi tiết về chi thu xin các bạn xem TSLĐ số 10

@ tính đến ngày 31-12-1991.

- Tiền còn lại của năm 1990:668.00\$
- Các bạn đóng góp:400.00\$
- Tiền lời tổ chức lễ phát thưởng: 456.00\$
- Tiền lời tổ chức họp mặt lần 2: . .320.00\$

- Tổng cộng quỹ còn: . . .1844.00\$.**
- Tổng cộng chi:1506.30\$.**
- Còn lại:337.70\$.**

- Các bạn đóng góp:

- 1- Trần bá Trung:60.00.
- 2- Nguyễn tiến Lễ:60.00.
- 3- Phạm viết Khiết:50.00.
- 4- Đào Hải:30.00.
- 5- Nguyễn duy Thành: 100.00.
- 6- Đàm văn Hòa:100.00.

- Chi:

- Giúp đỡ một số các bạn tại các trại Tị Nạn Đông Nam Á như: Phan văn Luyện, Trần gia Phong Nguyễn văn Trường, Ngô văn Ngọc, Trần công Nhuận, Võ văn Lợi. . .

- Giúp đỡ các bạn gặp khó khăn trong công

việc như: Bùi kế Diễn, Đào từ Anh, Phạm văn Sứ, Cù văn Kiểm, Nguyễn văn Trường, Phó thái Thiêm, Nguyễn minh Phát, Vinh Tú, . . . Có vài bạn gửi trả lại và yêu cầu hội dùng số tiền ấy giúp đỡ các anh em khác.

- Liên lạc tem thư (không có điện thoại).
- Chúc mừng, phân ưu, chia buồn tai nạn.

@ Tính đến ngày 31-12-1992.

- Tiền còn lại năm 1991: . . . 337.70\$.
- Các bạn đóng góp:440.00\$.

- Tổng cộng quỹ còn:777.70\$.**
- Tổng cộng chi:803.50\$.**
- Thiếu lại:25.80\$**

- Các bạn đóng góp:

- 1- Nguyễn minh Phát: 100.00.
- 2- Lê văn Tân:20.00.
- 3- Bùi đức Ly:100.00.
- 4- Trần bá Trung:60.00.
- 5- Huỳnh quốc Tuấn: . .60.00.
- 6- Đàm văn Hòa:100.00.

- Chi:

- Giúp đỡ các bạn tại ở các trại Tị Nạn, các bạn vừa định cư cũng như ngợp trở ngại công việc làm: Hồ tấn Hùng, Phan đình Linh, Nguyễn tấn Luật, Nguyễn văn đồng, Nguyễn tấn Quang. . . riêng Lâm hữu Phước đã trả lại và xin hội giúp các anh em khác.

- Tem thư, phân ưu, chúc mừng. . .

@ Tính đến ngày 15-7-1993.

- Nợ năm 1992: - 25.80\$.
- Các bạn đóng góp: 220.00\$.

- **Tổng cộng quỹ còn: . . . 194.20\$**
- **Tổng cộng chi: 406.45\$.**
- **Thiếu lại: - 212.25\$.**

- Các bạn đóng góp:

- 1- Ngô hữu Tân: 60.00.
- 2- Nguyễn tiến Lễ: 60.00.
- 3- Nguyễn minh Phát: . . . 50.00.
- 4- Đàm văn Hòa: 50.00.

- Chi:

- Bạn Phạm văn Luyện trả lại và nhờ hội ủng hộ anh em khác. Phần chi cũng dùng vào các mục đích chung của hội như đã kể trên.

Báo chí

- **Tổng cộng thu: 924.00\$.**
- **Tổng cộng chi: 677.58\$.**
- **Còn lại: 246.42\$.**

- Danh sách các bạn đóng góp:

- 1- Hồ Bền: 20.
- 2- Chu trần Căn: 10.
- 3- Trần Châu: 30.
- 4- Nguyễn văn Đồng: 10.
- 5- Lai hải Đường: 20.
- 6- Đào Hải: 10.
- 7- Lê chí Hân: 20.
- 8- Đàm văn Hòa: 30.
- 9- Nguyễn đình Hòa: 60.
- 10- Trần xuân Hòa: 10.
- 11- Phạm văn Hồng: 20.
- 12- Nguyễn văn Khang: 20.
- 13- Nguyễn văn Lạc: 20.
- 14- Nguyễn tiến Lễ: 20.
- 15- Võ văn Lợi: 20.
- 16- Nguyễn đức Lữ: 30.
- 17- Phan văn Luyện: 25.
- 18- Dương tâm Nhả: 50.
- 19- Nguyễn minh Phát: 20.
- 20- Huỳnh văn Phước: 20.
- 21- Vũ văn Phương: 20.
- 22- Trà trung Sanh: 20.
- 23- Phạm văn Sừ: 20.

- 24- Thiều quang Tài: 30.
 - 25- Lê văn Tân: 20.
 - 26- Ngô hữu Tân: 40.
 - 27- Hồ đắc Thắng: 11.
 - 28- Nguyễn Thanh: 30.
 - 29- Nguyễn duy Thành: 20.
 - 30- Phan Thuận: 50.
 - 31- Phan văn Tiếp: 20.
 - 32- Nguyễn ngọc Trinh: 20.
 - 33- Nguyễn đình Trực: 50.
 - 34- Trần bá Trung: 20.
 - 35- Nguyễn văn Trường: 18.
 - 36- Vĩnh Tú: 30.
 - 37- Huỳnh quốc Tuấn: 10.
 - 38- Mai Vàng: 30.
- cộng: 924.00\$

- Chi:

	tiền in	cuộc phí	tổng cộng
- TSLĐ 13	70.07	124.04	194.11
- Bán Tin	16.50	54.72	71.22
- TSLĐ 14	200.00
			cộng: . . . 465.33

- Tổng cộng chi báo chí: . . . 465.33\$
- Trả nợ cho quỹ LĐ: 212.25\$
- Cộng: 677.58\$

Tổng kết:

- **Tổng số tiền thu từ mọi phía là: . . . 3428.00\$**
- **Tổng số tiền chi cho mọi thứ là: . . . 3181.58\$**
- **Còn lại là: 246.42\$**

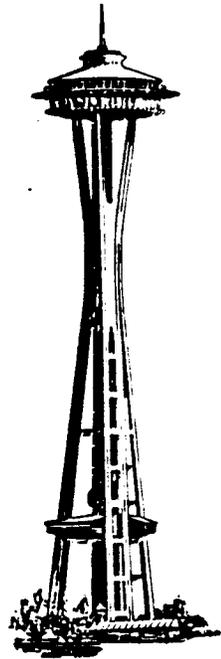
Ghi chú: Cũng cần ghi rõ thêm là tiền đặt làm nón chỉ có hai bạn đã gửi tiền là: Vĩnh Tú 80\$ và Phan đình Linh 15\$, **số tiền này chưa nhập sổ.** Tổng số nón được ghi nhận đến hôm nay là 40 cái.

Bạn nào cần chi tiết rõ ràng, bảng copy chi thu sẽ được gửi đến bạn với sự yêu cầu, xin kèm 5.00\$ cho phí tổn photocopy và bưu phí.

Làm tại, Hoa Thịnh Đốn ngày 15-7-1993
Đàm văn Hòa.

- **Ghi chú ngày 20-7-1993**
Nhận được từ LĐ Lê duy Hà: 50.00\$
Tổng số tiền còn lại là: 296.42\$

Thắp lên bốn ngọn nến hồng,
Mừng con thoảng lớn theo giòng thời gian,
Mẹ cha đời lắm lo toan,
Giạt trôi khắp chốn mới an nơi này,
Mong con học giỏi điều hay,
Lánh xa tật xấu, vung tay với trời,
Hiên ngang dẫm bước vào đời,
Tương lai tổ quốc đón mời chân con,
Đừng quên đem việc nước non,
Đặt lên vai nhỏ mới còn là trai,
Làm sao xứng mặt anh tài,
Để cho đất Việt ngày mai huy hoàng.

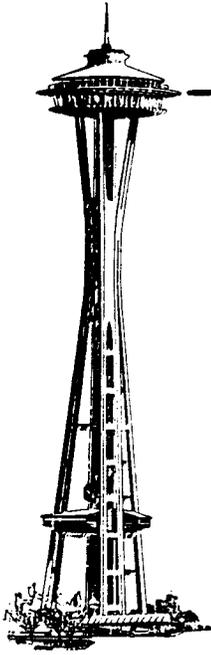

BỐ

Sinh nhật con

Thắp lên những ngọn nến hồng,
Mừng con thoảng đã được tròn bốn năm.
Mẹ cha đời lắm thăng trầm,
Giạt trôi khắp chốn mới dừng ở đây.
Mong con học hỏi điều hay,
Lánh xa tật xấu; thói hư nên chừa.
Con yêu của mẹ nhớ chưa ?
Tổ tiên ta thuộc giống dòng Rồng Tiên.
Sinh chung một bọc cho nên
Xưa nay ta vẫn gọi nhau 'đồng bào'
Dù cho ở tận phương nào
Việt Nam vẫn giữ gốc nguồn nghe con !
Mai sau đất nước bình yên,
Những người con Việt tha hương trở về.
Chung tay dựng lại cơ đồ,
Mẹ mong con mẹ ở hàng tiên phong.

Mẹ

Lá thư vùng Northwest

Seattle, ngày 12 tháng 6 năm 1993

Bạn thân,

Tiểu bang Washington có danh hiệu "Evergreen" - xanh mãi - Thành phố Seattle có danh hiệu là "Emerald" - Ngọc Bích - Cả hai danh hiệu đều rút ra từ ý niệm màu xanh của thông. Vì khí hậu của tiểu bang Washington lúc nào cũng hơi lạnh và gần như mưa quanh năm nên cây thông trong tiểu bang mọc dễ dàng và nhanh như cỏ dại. Vào mùa đông cây thông không trụi như những cây khác nên lúc nào thông cũng xanh tươi.

Từ Cali nếu bạn di chuyển lên miền Bắc, đi dọc theo bờ biển Thái Bình Dương, bờ biển miền Tây Hoa Kỳ bằng quốc lộ 101. Hay đi theo xa lộ 5 bạn sẽ thấy sự khác biệt về địa dư và phong thổ của các tiểu bang California, Oregon và Washington, từ nóng đến mát lạnh, từ trụi trụi của sa mạc đến sự xanh tươi của cây cối khi bạn càng đi xa

hơn về miền Bắc. Thêm vào đó cơn gió biển thổi vào lục địa làm bạn cảm thấy hơi lạnh, cái nóng Cali từ từ bị bỏ lại phía sau.

Có phải vì muốn bảo vệ vẻ đẹp thiên nhiên, bảo vệ "mùa xanh" của cây cối của miền Bắc Cali và Oregon. Hay muốn giữ cái danh hiệu "xanh mãi" cho tiểu bang Washington. Chính phủ liên bang đã cấm đốn cây thông cổ thụ trong các rừng thông già từ hơn 5 năm nay không?

Tôi có thể thua với bạn là không phải như vậy, việc cấm đốn thông vì một lý do giản dị là chính phủ liên bang chỉ muốn bảo vệ chỗ ở cho loài chim cú có chấm (Spotted Owl) và khoảng 600 những sinh vật khác, trong số đó có khoảng 200 thú có thể bị chết tuyệt giống nếu mất chỗ ở. Và việc này chính phủ liên bang đã dựa theo một đạo luật về môi trường dinh dưỡng "Endangered Species Act".

Tiểu bang Washington có rất nhiều kỹ nghệ liên quan đến cây thông, do đó việc cấm đoán chặt cây thông già đã làm cho ngành kỹ nghệ này không có đủ cây thông để làm ra các sản phẩm về gỗ, như cây làm nhà, ván ép, giấy... Rồi đưa tình trạng mất công ăn việc làm trong các hãng gỗ. Vào khoảng cuối thập niên 70 và đầu thập niên 80, các hãng gỗ ở tiểu bang Washington làm ăn rất khấm khá. Người tị nạn Việt Nam lúc đó tuy mới tới định cư tại Hoa Kỳ chưa được bao lâu nhưng cũng đã có nhiều gia đình

Việt nhà làm việc trong các hãng gỗ nên đã có một cuộc sống tương đối rất vững vàng. Mới đầu người Việt chỉ xin vô làm việc trong các hãng gỗ với đồng lương thấp nhất. Sau một thời gian làm việc nhờ bản tính siêng năng và cần kiệm, người Việt đã để dành tiền mua lại các cổ phần trong các hãng gỗ. Khi đã có cổ phần trong hãng rồi tiền lương được tăng rất cao và cuối năm lại được chia lời.

Một cụ Đại úy phi công trực thăng của không lực Việt Nam từ một công nhân hãng gỗ đã trở thành phi công lái trực thăng câu gỗ. Và chỉ một thời gian ngắn sau đó ông đã làm chủ hãng chuyên nhận cung cấp các dịch vụ về trực thăng. Hiện tại hãng của ông vẫn hoạt động mạnh. Còn các công nhân hãng gỗ Việt Nam khác, đa số đã bị mất việc từ lâu, những cổ phần đã có trong hãng gỗ trở nên vô giá trị.

Chim cú đã "đạp đổ" nồi cơm của người thì người đâu có tha chim. Đã có những hành động quá khích của các công nhân hãng gỗ như bắn chết một vài con chim cú và vô rừng thông của một số cây để phản đối lệnh cấm đốn cây thông của chính phủ liên bang. Những cuộc xuống đường, biểu tình cũng đã xảy ra dài dài trong nhiều năm qua. Trong khi đó tại quốc hội các tiểu bang Oregon và Washington, lâu lâu các vị dân biểu lại đem vấn đề "chim và người" ra bàn cãi, chim hay người có quyền ưu tiên hơn?

Trong thời gian tranh cử Tổng Thống Hoa Kỳ vừa qua, ứng cử viên Bill Clinton có hứa nếu ông đắc cử Tổng Thống ông sẽ triệu tập một hội nghị về lâm sản cho vùng Northwest để giải quyết dứt khoát vấn đề.

Vào ngày 3 tháng 4 năm 1993, để giữ đúng lời hứa Tổng Thống Clinton, Phó Tổng Thống Al Gore và một số Tổng Bộ Trưởng của chính phủ liên bang trên đường đi Vancouver BC họp thượng đỉnh với Tổng Thống Nga Boris Yeltsin đã dành trọn một ngày lắng nghe những phe phái ủng hộ "chim" và ủng hộ "người" lên diễn đàn phân trần tại hội nghị về "rừng" được tổ chức tại Portland, Oregon. Bên ngoài hội trường, suốt một ngày họp các phe phái đã "khua chuông gõ mõ" làm rùm beng để gây chú ý của báo chí, của phái đoàn Tổng Thống cũng như để khuyh đảo nhau. Cứ nhìn vào đám đông tham dự biểu dương lực lượng của mỗi bên, người ta có thể đoán phe nào sẽ thắng thế. Phe chim tức là phe các chuyên viên về bảo vệ môi trường dinh dưỡng đã tổ chức ca hát ngoài trời, lời cuốn số người tham dự lên đến 50 ngàn người. Trong khi đó phe ủng hộ công ăn việc làm cho người chỉ có vài ngàn người (khoảng 3 ngàn) kể cả đàn bà và trẻ em cầm bảng xuống đường. Như thế người ta có thể đoán phần thắng lợi sẽ về phe nào.

Hoa Kỳ là một quốc gia có nền dân chủ thực sự và lâu đời nhất trên thế giới nhưng các "tay chơi" dân chủ không khôn khéo và rành rẽ trong cuộc chơi, dù có chính nghĩa vẫn dễ bị đánh bại như thường. Dù tôi không có bà con làm việc trong các hãng gỗ nhưng tôi cũng rất bực mình về giống chim cú - "Stupid Owl !" đã gây khốn khổ và rắc rối cho dân chúng vùng Tây Bắc Hoa Kỳ không ít trong hơn 5 năm qua.

Rất tiếc không có một cơ quan chính phủ nào đi thăm dò dư luận dân Việt tỵ nạn tại địa phương để tìm hiểu dân Việt nghĩ sao về vấn đề này. Nếu được hỏi, tôi nghĩ sẽ có tới 99% dân tỵ nạn Việt Nam trả lời quyền lợi của người trước (people first). Còn giống chim cú có chấm kia có "quý hóa" chi mà sợ chúng tuyệt giống. Ví dân Việt đã có câu "người gì mà nhu chim cú" để ám chỉ người đàn bà con gái ăn bần bệ bối, đầu tóc không chải chuốt.

Nếu chim được đưa lên ưu tiên hàng đầu, chúng ta hy vọng thú tỵ ưu tiên của đàn ông trong xã hội Mỹ rồi cũng sẽ được đưa lên ngang hàng với chim. ☐

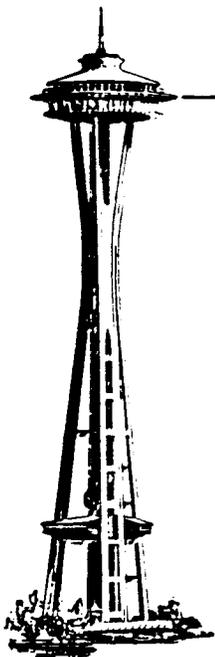
Nhận tin trẻ

PHỤ THÂN của **LĐ LÊ VĂN SÁU**
đã từ trần tại Sài-gòn, Việt Nam

Toàn thể Chiến Hữu và Gia Đình
Hội Ái Hữu cựu SQHQ các khóa Lưu Đày và Thân Hữu
thành kính chia buồn cùng **BẠN** và **GIA QUÝN**

Nguyện cầu hương linh BÁC sớm tiêu diêu miền cực lạc

ĐỒNG KÍNH PHÂN ƯU

Khi quý vị đọc những dòng chữ này thì:

1- Quý vị đã về dự Đại Hội kỳ II, đã vui buồn cùng tất cả các bạn LD vài hôm hay một tuần lễ.

2- Quý vị đã không tham dự Đại Hội; ở nhà, tiếp tục đến sở - một ngày như mọi ngày nơi đất tạm dung! .

Nhưng dù có về dự hay không thì Ban Tổ Chức Đại Hội, Ban Chấp Hành, ông chủ tiệm báo Lưu Đầy và ban biên tập (nói cho oai vậy - phải không người hùng DĐ 35 !).. . đều thở ra một hơi dài cả. . . .kilomet vì đã hoàn thành xong nhiệm vụ (tự nguyện) của mình.

Xin gửi lời cảm ơn đến tất cả các bạn LD khắp nơi - nhất là LD địa phương cùng gia đình và thân hữu đã bỏ biết bao công sức ra để ngày Đại Hội được thành tựu tốt đẹp.

Cảm ơn những tấm lòng bằng hữu vì tình "huynh đệ chi binh" của những ngày xưa thân ái đã tụ hội về.

Cảm ơn những LD phu nhân đã vì chàng mà dẫn thân, góp bàn tay xây dựng cho hội LD ngày thêm vững mạnh.

Chắc em không cần phải "ngôn luận" dài dòng, quý vị cũng đã thấu hiểu Đại Hội LD kỳ II là bao nhiêu công khổ của các ông trong Ban Chấp Hành và Ban Tổ Chức Đại Hội - thôi thì thu tù qua lại, điện thoại viễn liên réo bất kể ngày giờ - hề nhớ gì là các ngài phải làm liền kéo để lâu. . . không nhớ. Thú đến là ngài chủ tiệm báo LD - đã làm báo ăn lương. . .vợ - mà em biết hai năm rưỡi là tiền điện thoại chàng gọi để order, đốc thúc bài vở, sửa bản thảo trên phone. . .chàng "lành" đủ. Nhiều khi chàng phone cho bọn em, ca bài "con cá", em phải hỏi chàng cúp phone sau khi long trọng hứa hẹn "ráng ăn trộm giò trong sở để viết bài" cho báo LD. Biết rõ "văn tài" của mình chỉ nén về hàng "tặc sĩ", nhưng biết sao bây giờ; vài ngày trong tuần boss không đến sở, thế là em lôi giấy bút ra, hí hoáy viết viết, xóa xóa - nhìn lên thấy lão manager lù lù đi tới mà mặt mũi trông như kẻ bị tảo bón kinh niên hay đang đau khổ vì bệnh. . . .trĩ, thì a-lê đẹp giấy bút vào ngăn bàn ngay. Khốn nỗi nghề của nhà em không phải cần viết mà là cầm kéo, cầm cọ sơn, cầm tay. . .Mèo, thế mới phiền chú lì - nếu em được làm "cô ký hiệu" ngồi văn phòng với giấy với bút thì đỡ cho "tà sạn" của báo LD quá phải không ông chủ tiệm !

Sở dĩ em phải "thanh minh thanh nga" như vậy là vì Đằm chủ tịch than thở: "bạn bè gọi về complain bài vở viết loạn. . .cào cào hoặc kỳ cục, ảm ó. . ." - xin quý vị thông cảm đánh cho chủ "lục tàu xá", vì viết trong những hoàn cảnh như thế này: đựng đâu viết đấy, bạ gì vớ nấy, nghĩ gì là nó chạy xuống trang giấy - cũng có nghĩa là tùy hứng - khổ nỗi cái hứng của bọn em bị giở cú như nước sông, lúc lớn lúc ròng; trời sập bất ngờ; nhưng vì muốn tỏ báo của bọn mình có tí chất tươi cho đỡ khô khan nên bọn "cầm bút tay trái" của bọn em đành "múa búa trước của nhà sấm, múa rìu qua mắt thợ. . ." chờ khi nào văn hào - văn bá LD ra tay - bọn em xin "rửa tay - gác bút" rút vào bóng tối. Tạm thời bị giở mực nào quý vị "hổng hợp" thì coi như không có - nếu lỡ đọc rồi thì "sổ ngo chùm" xong rồi xí xóa, đừng để trong lòng, bụng sẽ. . .bụ, khó coi lắm ! Và lại em thiết nghĩ tờ LD là báo của bọn mình, báo nội bộ nên dù bạn bè có "chọc quẻ" chút chút cho vui của vui nhà thì ai bị chạm nọc có giận tí ti mà chửi ầm lên cũng chả nhằm nhờ gì ba cái chiện lẻ tẻ đó phải không hở quý vị LD ??? !

Không biết vùng các bạn ở, các gia đình LD sinh hoạt ra sao chú vùng Đông Bắc của bọn em vui đáo để quý vị ơi - hầu như bọn em họp mặt hàng tuần, tú thời tám tiết thôi thì hết sinh hoạt, đầy tháng, thôi nôi, cưới hỏi đến cook out, lẩu mắm mùa hè, đi biển, hội họp đón tiếp các bạn ở xa về chơi. . .nghĩa là không tận dụng bất cứ một lý do gì để mà không tụ họp lại với nhau, khi không

có lý do chính đáng thì rủ nhau đi ăn nhà hàng rồi tụ hội lại để ca-ra-ô-kê.

Nói đến món U-sing-alone này thì vui hết biết quý vị ạ - sing alone nghĩa là hát ên một mình - khi khô họ , tụi em tranh nhau chí chèo, dù đã phân chia đảng goàng; ai có phần nấy, chia cặp hát, mỗi người một đoạn, song ca, đơn ca. . .có khi nào quy ước được tôn trọng đâu - lần nào như lần nấy toàn là hợp ca, loạn ca, bè ca (ca bè), . . . Quý vị đừng ngạc nhiên khi thấy dạo này LĐ vùng Đông Bắc bỗng đồng loạt trở thành "ca. . .sời" nhé. Hiền lành như Hà Đam,, Mai Vàng luôn luôn nhường nhịn bạn bè nhất là vợ bạn mà cũng "cong môi, lồi cằm" dành giật micro cho bằng được dù rằng vừa cất giọng lên là cái loa bỗng rè hẳn đi hoặc là như sắp vỡ tung hay tỏa ra mùi. . . . khê nồng nặc. Ca sỏi nhà nghề kiêm ảo thuật gia đã từng trình diễn ở những vũ trường, night club, nhà hàng lớn trong vùng, từng xuất hiện chung sân khấu với đại ca sĩ Hùng Cường, Lệ Thu, . . . là Thiệu tài cũng không bỏ lỡ cơ hội "ca ké, hát ăn theo" dù là bị cựa nựa ghê lắm, nhưng chàng vẫn tỉnh bơ giành micro nhanh nhất, giữ lâu nhất và chắc nhất cho dù Tài Phu Nhân nguyệt háy hay hăm dọa mé rặng chàng cũng đánh bài. . . .

Quý vị hỏi gì ạ? em ý à? Chả giám đâu quý vị, em chính gốc Hà Đông (thề trước Thượng Đế - đấy là sự thật) - nên giọng của em có lẽ là tốt nhất đấy; Quý vị không tin thử hỏi. . . ông xã em xem - chàng nhà em đã nằm lòng câu:

Áo lụa Hà Đông dệt bằng lông sư tử,

Em mặc vào, giọng. . . tốt hơn sư tử Hà Đông!
quý vị xem, chỉ mặc áo lụa dệt ở Hà Đông mà năng trong thơ đã tốt giọng như thế - hà huống gì em lại là dân bản xứ - khi biết mình có giọng. . . hết

thiên phú như thế, em tội tình gì lại đi. . . hát rong, hát giảnh, hát ké với bạn bè cho nó phí của giới đi cơ chứ phải không hở quý vị? Sách có dạy rằng: "biết người biết ta - trăm trận trăm thắng" nên em rất thân ái, dụi dăng, nhẹ nhàng. . . tránh xa cái micro cho bạn bè được tròn vui.

Quý vị lo gì ạ? ờ chuyện đó nhỏ thôi, đời còn dài, lo gì quý vị không có dịp thưởng thức tài nghệ. . . tuyệt hảo của em - có điều "nghề chơi cũng lắm công phu" chờ Ban Chấp Hành nhiệm kỳ 93 - 97 làm ăn khấm khá, tiền quỹ dồi dào, các thân hữu và bản thân quý vị LĐ giàu có, tụi mình bèn sắm một khu đất "duơng lão" (chờ ngày về hưu tụ lại ở, nếu chả may bọn mình phải gửi thân nơi xứ người lâu dài) em sẽ xin quý vị thiết lập một hội trường với hệ thống. . . giảm thanh cực nhạy, đèn đóm, ghế nằm tối tân, máy điều hòa không khí, lò sưởi tự động on, off theo thân nhiệt của quý vị lúc được thưởng thức những màn trình diễn độc đáo của em - chỉ e lúc ấy quý vị lại năn nỉ em "stop" mà không được ấy chứ!

Vậy còn chờ gì mà chúng ta không cùng nhau cầu nguyện, chúc nhau cho hội LĐ luôn giữ được giây liên lạc lâu bền trong tình huynh đệ, nghĩa đồng bào - gần hơn nữa là lời chào mừng Đại Hội kỳ II đã thành công tốt đẹp - chào mừng tân Ban Chấp Hành - chúc các bạn trong Ban Chấp Hành mới hoạt động hữu hiệu và tích cực hơn.

Xin một huy chương cho công khó của Ban Chấp Hành (1989 -1993) đã vượt biết bao trở ngại ban đầu để gầy dựng một hội ái hữu áo trắng có sắc thái đặc biệt như hội LĐ của chúng ta - một chai VSOP có lẽ chí lý hơn chẳng các anh trong Ban Chấp Hành. . .Cụ?

- Vậy thôi, một, hai, ba. . . 'dzô'!!!!

LÃNG TAI

Chuyện xảy ra năm 2020. Ba LĐ đi 'pạc ty' về khuya. Trên con đường về 'nợc xinh hôm',

LĐ thú nhất băng quơ :

- Trời tối nay nhiều sương quá.

LĐ thú hai túc mình :

- Mày nói gì lạ vậy, con cháu ai lại không thương!

LĐ thú ba chen vào :

- Mốc nhiều thì tốt tương chó sau!!!

Hiệp sĩ Mù

CHỮ NGHĨA THÀNH HỒ

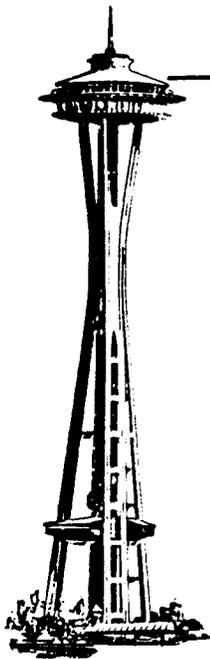
- **Tu thân:** ăn nhiều, ngủ nhiều, chơi nhiều. . . làm việc ít.

- **Tề gia:** xây nhà cao, cửa rộng cho vợ lớn, vợ bé, cũng như bồ nhí. . . .

- **Trị quốc:** tìm mọi cách làm nghèo đất nước.

- **Bình thiên hạ:** thiên hạ có thú gì, ta phải có thú ấy. Không hơn thì cũng phải bình (bằng) thiên hạ.

Hiệp sĩ Mù

Lê Hải

Thương mại người Việt tại Seattle

TSLĐ xin đăng lại bài viết bài viết dưới đây của một thân hữu ở Seattle, viết về các ngành thương mại của người Việt tại Seattle hiện nay. Bài này đã được đăng trên Báo Nguyệt San Đẹp, phát hành tại Houston, Texas của LD Trần Minh Tâm. Hy vọng nó sẽ giúp ý kiến cho các bạn nào có ý định dọn về Seattle để sinh sống và làm thương mại sau kỳ Đại Hội kỳ II.

"Triệu phú tị nạn không giàu có vì tham nhũng" Đó là hàng tựa lớn trên trang nhất của một tờ báo Việt ngữ tại Seattle loan tin cách đây khoảng chín năm về trước. Bài báo này kể chuyện một người thợ hàn tị nạn Việt Nam, cựu Trung Úy Hải Quân Việt Nam, làm việc cho một hãng sửa chữa và đóng tàu tại Seattle. Nhờ làm việc siêng năng và vất vả, anh đã để dành được một số tiền khá lớn so với vật giá hồi đó. Đến một ngày kia anh bị hãng sa thải vì thiếu công việc. Anh buồn tình dời đi "lang thang" tới hãng làm việc cũ, anh gặp lại người tài xế lái xe hàng chuyên chở vật liệu cho hãng, ngừng xe lại hỏi thăm. Anh cho người tài xế lái xe truck biết là anh đã bị sa thải cách đây vài ngày. Người tài xế Mỹ hỏi anh:

- Bây giờ anh muốn làm việc gì ?

Anh thợ hàn Việt Nam thất nghiệp đứng đồng dạc chỉ ngón tay thẳng về một khu đất trống bên cạnh bờ sông gần đó, giống như tượng Thánh Tổ Hải Quân Trần Hưng Đạo đứng ở "bùng bình" bên cạnh Bộ Tư Lệnh Hải Quân, chỉ tay xuống sông Sài Gòn rồi phán:

- Tôi muốn miếng đất kia để lập lên một công ty sửa chữa tàu bè giống như công ty này vậy.

- Ý kiến hay đấy ! Tôi sẽ gặp bạn sau để bàn chuyện ấy.

Sau đó hai người trao đổi số điện thoại để liên lạc với nhau sau này.

Nhờ anh bạn Mỹ đó giúp làm thủ tục giấy tờ xin phép mở cơ xưởng; làm đơn xin mượn tiền nhà bank. . . Anh mua được miếng đất ở bờ sông như ý định, mua nhà tiền chế (trailer) làm văn phòng và cơ xưởng, mua đồ nghề làm việc. . . Anh đã lập nên cơ xưởng (tạm gọi) nhận lãnh sửa chữa tàu đánh cá. Anh làm việc ngày đêm (xin hiểu theo đúng nghĩa vì hồi ấy anh thợ này còn độc thân). Anh chỉ ngưng làm việc khi buồn ngủ quá. Và ngủ ngay tại chỗ, trong cái trailer vừa làm văn phòng vừa làm cơ xưởng. Cũng vì làm việc siêng năng anh đưa cơ xưởng một chủ kiếm thợ thuyền, trở thành một hãng sửa chữa, đóng xà lan nhỏ có đầy đủ kỹ sư và thợ thuyền làm việc. Tài sản của hãng anh bây giờ đã lên đến khoảng hai tới ba triệu dollars. Viết tới đây tôi thấy "buồn năm phút" vì tôi có quen nhiều cựu Trung Úy Hải Quân và cũng làm thợ hàn nhưng không ông nào trong nhóm tôi quen trở thành triệu phú cả !

Khi nói về chuyện tình người ta thường thích nghe kể chuyện tình dang dở "tình chỉ đẹp khi còn dang dở. . .". Khi nói về chuyện làm thương mại của người tị nạn Việt Nam, người ta thích nghe kể chuyện làm thương mại thành công. Mặc dù chuyện làm thương mại thất bại rất nhiều, nhưng chuyện làm thương mại thành công của người tị nạn tại Seattle cũng không thiếu. Lại thêm chuyện Cafe Lộc đang "đỏ khóc đỏ cười". Bà chủ tiệm vừa bồng con vừa nấu ăn, vừa tiếp khách, vừa chạy bàn. . . Rồi một hôm có người khách lạ vào ăn, sau đó anh viết một bài báo giới thiệu, quảng cáo không công cho Cafe Lộc trên một nhật báo chính của thành phố Seattle. Không bao lâu Cafe Lộc trở nên đông khách và nổi tiếng với khách hàng địa phương. Mỗi năm gian hàng bán đồ ăn Cafe Lộc được coi như đại diện món ăn Việt Nam trong hội chợ ăn (Bite of Seattle) và ca nhạc ngoài trời rất lớn; Hội chợ kéo dài trong ba ngày cuối tuần vào cuối tháng bảy hàng năm. Dù ông bà chủ Cafe Lộc chưa phải là triệu phú nhưng cũng là thành phần "đỏ khổ" nhất trong giới người Việt tị nạn ở Seattle.

Sự thành công của tiệm thực phẩm Á Đông Mèkông, nhà hàng Thanh Vị, Little Bit of Saigon, Việt Nam Pearl, . . . kể sao cho hết.

Trong thời gian khoảng 4 hay 5 năm gần đây, số người Việt đổ xô về và từ Việt Nam qua Seattle định cư tăng lên rất nhanh. Do đó cơ sở thương mại đủ mọi ngành của người Việt cũng

phát triển tương đối cũng nhanh hơn thời gian trước; Các trung tâm thương mại (shopping) lớn hơn cũ cũng được xây thêm. Một phần việc phát triển các khu phố thương mại Việt Nam là do các thương gia Việt ở Cali dọn lên đây làm ăn. Có lẽ vì hàng quán ở Cali đã mở ra quá nhiều nên họ dọn lên vùng Tây Bắc tìm thị trường mới. Các trung tâm Shopping lớn như Asia Plaza, Jackson Square, Dinh Hao Shopping Center, và mới nhất là King Plaza vừa được xây xong. Còn những khu buôn bán nhỏ của người Việt cũng được xây thêm, con số lên đến hàng chục, nằm rải rác gần các trung tâm thương mại lớn; dọc trên đường South Rainier và Martin Luther King. Cách đây vài tuần, Nhật báo Seattle Intelligencer có viết bài phỏng sự về các khu phố thương mại Việt Nam ở Seattle, người viết phỏng sự này đã đặt tên cho khu thương mại Việt Nam là "Việt Nam Row".

Nếu bạn có ý định "đi làm thương mại" tôi xin bạn hãy cùng tôi tìm hiểu thêm về Seattle một chút nữa. Tiếc quá, chúng ta chưa có phòng thương mại ở Seattle thật sự để cho bạn tìm tài liệu để đọc. Tôi xin đưa bạn ý kiến là tốt hơn hết khi đến Seattle bạn hãy ghé vào bất cứ tiệm ăn hay thực phẩm Việt Nam nào lấy một tờ báo biểu. Ở đây tôi nghĩ là bạn nên lấy tờ báo Người Việt Tây Bắc của cựu Trung úy Hải Quân làm chủ nhiệm (cũng lại Trung úy nữa !). Phạm Văn Kim vì tờ báo đã "sống" khá lâu ở đại phương nên cũng có rất nhiều quảng cáo trên báo, bạn sẽ rút ra được nhiều điều bạn muốn biết như số lượng cơ sở thương mại của người Việt; Ngành thương mại bạn muốn mở đã có bao nhiêu đang hoạt động?.

Trong phạm vi lá thư này và trong sự hiểu biết có giới hạn, tôi không có ý định trình bày với bạn tất cả khía cạnh của việc làm thương mại ở Seattle. Cũng như tôi không thể đưa ra những con số chính xác liên quan đến các ngành thương mại. Tôi chỉ xin nói tóm tắt một vài điều liên quan đến việc làm thương mại của người Việt tại Seattle như sau:

- Các khu phố Việt Nam vẫn còn trên đà phát triển. Mặc dù hiện tại sự phát triển có hơi chậm đi so với lúc trước vì công ăn việc làm của dân tiểu bang bị giảm sút. Như việc công ty chế tạo phi cơ Boeing vừa ra thông cáo sẽ sa thải khoảng 28 ngàn nhân viên làm việc cho hãng trong năm nay (con số loan báo gần như thay đổi mỗi tuần). Do đó các ngành thương mại nói chung ở Seattle

đều bị trì chậm.

- Nếu bạn về Seattle để làm thương mại trong lúc này không phải là trễ. Tùy ngành, tùy nghề nên bạn có đủ tiền bạc và khả năng, cơ hội làm ăn của bạn ở Seattle số thành công phẩm trăm sẽ rất lớn.

- Nhu cầu của địa phương hiện nay là cần bác sĩ giải phẫu thẩm mỹ chuyên nghiệp. Hiện tại Seattle chỉ có bác sĩ Việt Nam giải phẫu thẩm mỹ phối hợp với bác sĩ Mỹ. Các bà, các cô ở đây nếu cần sửa chữa "chút dính" hay phải "over haul" toàn bộ đều phải đi Cali làm, có người đi xuống tận Florida.

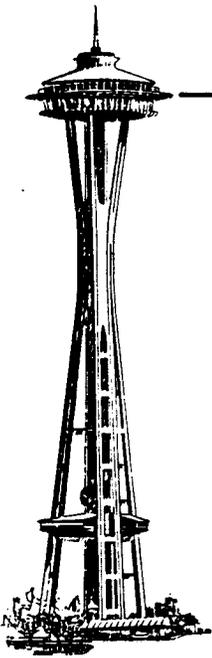
- Ngành thương mại đang "hot" nhất, đang phát triển mạnh, là ngành mở tiệm cắt móng tay. Mặc dầu đã có nhiều tiệm làm móng tay từ Cali dọn lên đây làm ăn nhưng thị trường chưa được khai thác đúng mức. Đa số các tiệm chỉ mở chung quanh khu phố thương mại Việt Nam, nơi có dân da màu địa phương ở nhiều. Nếu chịu đi xa nữa tức là mở tiệm tại downtown, các thành phố chính gần Seattle như Bellevue, Redmond, Kirkland sẽ khá hơn nhiều.

- Nhà hàng Việt Nam tuy đã mở rất nhiều nhưng chưa có nhiều nhà hàng lớn có tầm vóc như các nhà hàng Trung Hoa. Cho nên nếu bạn có vốn và khả năng bạn nhảy vào ngành thương mại này cũng "chắc" ăn như bắp !

- Còn rất nhiều ngành thương mại ở các nơi khác, như Cali có nhưng Seattle chưa có.

Đọc tới đây có lẽ "máu" làm thương mại của bạn đã nóng lên và chạy "rần rần" trong người ! Ông Bà đã dạy "Phi thương bất phú" mà ! Nhưng bạn cũng đừng quên Ông Bà cũng đã dạy: "Bôn ba không qua thời vận". Sau này bọn trẻ chúng ta diễn nghĩa ra "Hay không bằng hên". Nếu anh thợ hàn tị nạn, cựu Trung úy Hải Quân không may mắn gặp được anh bạn Mỹ tốt bụng, có lẽ dù làm việc siêng năng tới chết cũng không sau trở thành triệu phú được. Và Cafe Lộc nếu không được may mắn có anh khách hàng nhà báo vào ăn, có lẽ giờ này chưa chắc đã còn tên trên sở thuế vụ.

Lời nói sau cùng tôi muốn nói với bạn, nếu bạn có ý định về Seattle làm ăn, xin đừng rủ tôi hùn hạp, vì tôi đã hơn một lần định đâm vào mặt ông Partner (người làm ăn chung) của tôi khi chúng tôi mở nhà hàng chung cách đây khoảng 10 năm. Và từ đó tôi và ông ta không thêm nhìn mặt nhau nữa. □

Hải Quân Long Phú, một trong những đơn vị lớn nằm tọa lạc về hướng Đông tỉnh Ba Xuyên cách tỉnh lỵ hơn 17 cây số đường chim bay và xa chợ quận Long Phú 3 cây số. Nằm heo hút cạnh con rạch Trà Bu đổ ra sông Hậu Giang. Từ đơn vị theo tàu ra cửa biển Trần Đề hay Định An chỉ mất hai tiếng đồng hồ mà thôi.

Phía bên kia bờ sông Hậu Giang, cù lao Dung chạy dài từ từ Cần Thơ tới cửa biển, là trung tâm hậu cần của Cộng Sản miền Tây. Vì vậy Căn cứ Hải Quân Long Phú có nhiều đơn vị như: Tiền doanh Yểm trợ và Tiếp vận Long Phú, Duyên đoàn 36, Giang đoàn 29 Xung phong, Bộ chỉ huy 211.1 cũng đặt tại đây. Thịnh vượng các Giang đoàn Thủy bộ sau cuộc hành quân về nghỉ bến và sửa chữa như : 70, 71, 72, . . . Tuy nhiều đơn vị, nhưng cùng chung hệ thống phòng thủ. Nhân viên ra vào gặp mặt thường xuyên nên rất thân tình, cởi mở. Tất cả anh em, nếu có dịp là ngồi lai rai cho vui đi đời "lính xa nhà".

Mặc dù đèo heo buồn như vậy, nhưng Long Phú cũng có rất nhiều kỷ niệm. Những lúc rảnh rỗi, tà tà ra xóm ngồi bên quán lá cạnh đơn vị, nhằm nhily dưa tươi và nhìn cô hàng nhỏ nhỏ, xinh xinh trong đánh đập thẹn thùng của người thôn nữ, trao đổi dăm ba câu chuyện hẹn hò đã làm cho đời lính xa nhà quên nỗi cô đơn.

Hoặc theo xe đi công tác Sài Gòn hay Bình Thủy để ra tỉnh lỵ chơi. Mỗi lần đi như thế rất vất vả vì đường xá lồi lõm chồm gập ghềnh, lại phải qua một chiếc phà kéo tay cổ lỗ xỉ. Phà được di chuyển bởi sức lực của hai mẹ con, đã lớn tuổi, gốc Campuchia. Đôi lúc giồng nước chảy xiết hai mẹ con phải gắng sức kéo mà chiếc phà chòng chành chưa chịu lay chuyển. Vì thế nếu có mặt bọn tôi giúp, thì mẹ con bà đỡ phí sức lực. Ngoài ra, còn nhiều vấn đề khác phải lo lắng chẳng hạn như: đường đi thiếu an ninh nên chẳng có mạng nào dám la cà về tối cả. Đó là mùa nắng ráo tương đối còn dễ dàng, chú vào mùa mưa mỗi lần di chuyển chẳng khác gì đi cày ruộng. Khoảng đường nối liền quận lỵ tới đơn vị có 3 cây số thôi, mà lầy lội sinh sục, xe không thể nào chạy được. Mọi sự di chuyển phải nhờ vào ghe hay tàu trên con rạch Trà Bu.

Sở dĩ có cái tên Trà Bu, theo những người cổ cụ cho biết, là nhại theo tiếng Miên: "đường mòn trâu đi". Khi xưa, đây là vùng hoang vu rừng thiêng nước độc, dân cư thưa thớt, chỉ lác đác vài sóc người Miên, nhiều thú hoang. Trong đó có trâu

rừng họp đàn đi kiếm ăn, thét ròi thành đường mòn lầy lội, nước mưa chảy theo đã soi mòn trở thành rạch Trà Bu.

Lần đầu tiên trình diện đơn vị, tôi đã bàng hoàng với tiện nghi ở đây. Bởi chung quanh còn um tùm cây cỏ hoang dại lại gần cửa biển nên sông rạch toàn nước mặn. Dân đại phương phải dùng ghe đi ngược về miệt Cần Thơ vài chục cây số, ngang quận Kế Sách, Trà Ôn lấy nước ngọt hoặc hứng nước mưa chứa vào bồn để dành xài. Sau này chính quyền cho xây một cái giếng tại chợ Long Phú cho dân chúng có nước ngọt khỏi phải đi xa nên Long Phú còn có tên Bang Long giếng nước. Bang Long cũng là tên của một sóc Miên ngay quận lỵ. Riêng tại đơn vị cũng có giếng nước do công binh Mỹ thực hiện nhưng vị nước chát ngát đầy phen, không thể uống được. Vì vậy, muốn có nước ngọt cũng phải đi lấy từ xa về. Hằng năm, cứ đầu mùa mưa không biết bọ xít ở đâu kéo về bu quanh các cột đèn phòng thủ. Bạn có thể tưởng tượng mỗi sáng nhân viên làm vệ sinh doanh trại quét bỏ cả thùng thiếc này đến thùng thiếc nọ; Đó là chua kể, ban ngày thì bù mắt, trời vừa xụp tối, từng đàn muỗi, bươm bươm bay vo ve nghe phát rợn người. Riêng phần bươm bươm sẽ làm ngứa ngáy muốn phát điên cho những ai vừa tân đào đơn vị.

Riêng tôi, gần 4 năm ở đây trở thành nhân chứng nhiều câu chuyện. Từ những thăng trầm của đơn vị đến vui buồn riêng tư chính mình và

của bè bạn. Trong đó một ngày tháng năm, tôi tiễn vĩnh viễn thằng bạn cùng khóa và đứa em tinh thần về khung trời miền viễn bằng nỗi tức tủi hờn căm.

Nhân ngày Đại Hội kỳ II, ngồi ôn lại những kỷ niệm xưa, tôi xin kể lại 2 câu chuyện có thật: "chuột đói vùng" và "con kỳ đà chiều mồng một Tết hay con kỳ đà 100.000 đồng"

- CHUỘT ĐÓI VÙNG

Một hiện tượng kỳ lạ, qua báo chí chỉ thấy xảy ra ở Ba Tây và tôi được cơ hội chứng kiến tại Long Phú:

Chuyện xảy ra vào đầu tháng 2 âm lịch 1975. Vào một đêm tối, tôi đang trực hành quân, được anh đoàn viên gác vọng vào báo cáo cho biết: "dưới dòng rạch có nhiều vật nhỏ nhấp nhô kỳ lạ, rọi đèn pha không phân biệt rõ. Tôi liền chạy ra quan sát vì sợ tụi Cộng điều nghiên dòng nước chảy để thả loại mìn vành khăn phá cầu tàu. Sau một lúc quan sát tôi cũng chưa nhận định được rõ ràng, vì mặt nước với những lượn sóng lẫn tăng lại nhấp nhô muôn ngàn vật nhỏ, tôi ra lệnh xuống MK 3 cùng tập trung đèn pha rọi sáng cả khúc sông. Sau tiếng nổ, những vật trắng trời lên mặt nước nhu đàn cá. Một nhân viên chạy xuống mé rạch vớt lên thì phát giác ra đó là chuột. Loại chuột đồng mà người dân miền quê thường làm món ăn hấp dẫn, khi rõ nguyên nhân anh em loan truyền tin tức xuống khu gia binh nhanh chóng. Thế rồi, . . ."đoàn quân bắt chuột" được dàn hàng ngang dưới mé rạch cùng sự ăn ké của dân làng. Hàng hàng, lớp lớp chuột đủ cỡ từ bên kia mé rừng lội về phía đơn vị được chui vào bao cát. Tôi không thể nào ước lượng nổi có bao nhiêu con chuột vượt sông vì nhiều quá. Sau hơn 2 tiếng đồng hồ "chiến đấu" mực nước sông rút cạn dần và đàn chuột cũng ngưng lội qua. Tổng kết hôm sau cả khu gia binh và xóm dân kế đơn vị đều thưởng thức chuột bẫy món, có người bắt được quá nhiều phải phơi khô hoặc làm mắm để ăn lâu dài.

Theo những người lớn tuổi sống lâu năm tại Long Phú cho biết đây là lần đầu tiên có hiện tượng chuột đói vùng như thế.

- CON KỠ ĐÀ CHIỀU MỒNG MỘT TẾT.

Tôi nhớ chiều mồng một Tết năm 1974, sau khi ăn cơm xong, trời còn sớm. CHP/DĐ 36 Nguyễn Văn Chỏi cùng một số anh em kéo nhau ra ngồi ngoài vọng gác gần bờ sông tán gẫu đồng thời nhìn ghe thuyền qua lại cho đỡ buồn. Biết đâu từ những chiếc ghe mộc mạc ấy lại có một đôi mắt giai nhân nhìn tha thiết, thiết tha. Bỗng mọi người cùng phát giác một con gì đang rả nước từ phía rạch bên kia lội về vọng gác giống như con rắn to. Ai nấy đều chăm chú theo dõi. "Con vật" tiến đến gần, mọi người nhận diện và mừng ra một quên cả việc ông bà thường nói "gặp kỳ đà cản mũi" đó là diềm không tốt. Cũng cần giải thích đôi dòng: kỳ đà là loại bò sát giống như con sấu to từ bắp chuối đến bắp vế, da dẻ xù xì nhưng thịt lại trắng nõn nà, nấu cà ri thì tuyệt cú mèo. Vùng này cây cối rậm rạp thế đất ẩm thấp nên kỳ đà sanh sống rất nhiều. Tỉnh thoảng anh em trong đơn vị theo dân làng đi săn vui đáo để. Lẽ dĩ nhiên sau đó có châu nhậu linh đình bằng thịt kỳ đà tươi.

Trở lại con kỳ đà lội qua sông, anh nhân viên gác định đưa súng nhắm bắn nhưng CHP sợ không chắc ăn bảo:

- Mày để tao.

Rồi lạ làng, ông chạy vào phòng lấy trái MK 3 mớ chốt nhắm con kỳ đà liệng ngay, khi đó cũng vừa vận chiếc ghe dân trò tới cập vào cho nhân viên kiểm soát an ninh. Mọi người la hét hoảng nhưng không còn kịp nữa, tiếng MK 3 nổ ầm vang nước tung tóe. Từ trong cột nước tôi nhìn thấy từng miếng ván vỡ vụn, đồ đạc trên ghe theo con nước lớn trôi dạt khắp nơi. Chúng tôi chẳng kịp cởi quần áo nhảy vội xuống cứu một người đàn bà mang bầu đang chơi vui giữa dòng nước cùng đứa con nhỏ, kể cả ông chổng quá sợ hãi không thể tự bơi vào bờ, may mắn thay cả ba người trên ghe đều an toàn, chỉ có đồ đạc mất hết không thể nhặt lại được. Mặc dù bận rộn cấp cứu, nhưng T/U Thành không quên vớt con kỳ đà nặng gần 10 ký lô. Sau đó qua sự thương lượng với chủ ghe, CHP Chỏi phải xuất tiền túi 100.000 đồng bồi thường thiệt hại cho khổ chủ. Nhưng khốn nỗi không có tiền tại chỗ, CHT phải xuất quỹ ứng trước và hứa qua Tết thu xếp cho CHP về nhà chày tiền bù đắp .

Tối hôm đó cả đơn vị đều được tham dự buổi tiệc kỷ đã đầu năm. Trước khi nhập tiệc CHT Thiếu Tá Thường trình trọng rót đầy ly rượu và gắp miếng thịt đầu tiên cho CHP ông nói:

- Đây là con kỳ đã đặc biệt nhất trị giá 100.000 đồng, mời CHP khai mạc.

Một tràng pháo tay thật rộn và mọi người cùng nâng ly. Buổi tiệc kéo dài cho đến khuya mới

mãn.

Có lẽ giờ này từ một nơi nào đó trên trái đất, ngời nhớ lại đời binh nghiệp, chắc hẳn cựu CHP Nguyễn Văn Chai không bao giờ quên được chuyện con kỳ đã chiều mồng một Tết năm ấy và mỉm cười trên môi.

HÔNG CẢ RỒI

Một ông Thanh tra đến thăm một trường học, sau màn 'đít cua' mông mông ông hỏi một học sinh:

- Anh có biết câu 'nhất tự vi sư, bán tự vi sư' có nghĩa là gì không?

- Thưa thầy, 'nhất' là một, 'tự' là chùa, 'sư' là thầy, 'nhất tự. . .vi sư' có nghĩa là: một cái chùa có một ông thầy, bán cái chùa thì còn lại ông thầy.

Ông Thanh Tra nghiêm nghị nói:

- Hông! Hông cả rồi! học sinh bây giờ vô lễ thật. . Anh có nghe nói: "Tiên học lễ, hậu học văn" bao giờ chưa?

- Thưa thầy Thanh tra. . .Bà Tiên trên trời mà còn học lễ nghĩa, Bà Hoàng Hậu là vợ Vua mà còn phải học văn nữa là. . .chúng con ạ !!!

!?!?!?!?

Hiệp sĩ Mù

CÔNG BẰNG

Trước mặt quan tòa, một chị oang oang :

- Hấn là một tên lừa bịp giả dối. . .

Quan tòa :

- Chị có thể chứng minh được chẳng ?

- Thưa quý tòa, hấn đi cưới tôi bằng vàng giả, rượu giả, thuốc lá giả, phấn son giả; Thậm chí đến cả cha mẹ của hấn cũng do hấn mượn người đóng. . .giả !!!

Quan tòa quay sang hỏi người đàn ông :

- Có đúng vậy không ? Mà tại sao anh lại làm như vậy ? .

Anh ta mệt mỏi buông một câu :

- Thì cả toàn bộ người của cô ấy từ trên xuống dưới có chỗ nào là thật đâu !!!!!

Quan tòa :

- ? ! ? ! ? ! ? !

Hiệp sĩ Mù

BẮT TUÂN

Sau một tai nạn, bác sĩ phải ráp một chân phụ nữ vào thân thể một chàng trai.

Sáu tháng sau, anh trở lại để 'check up'

- Sao? mọi sự tốt đẹp cả chứ? Bác sĩ hỏi một cách hài lòng.

- Dạ, tất cả đều OK, ngoại trừ lúc tôi 'đi thăm Bác' thì một chân đòi đứng còn chân kia lại đòi ngồi !!!

Bác sĩ:

- ? ? ! ? ? ?

Hiệp sĩ Mù

HIỆP SĨ MÙ. . .LUỘM LẶT

Bộ não chúng ta có đến 29 tỷ tế bào thần kinh.

Mỗi ngày có thể nhớ đến 86 triệu chữ (byte = 8 bit) điện toán. Đến cuối đời, trí nhớ con người có thể giữ được 1.000.000 tỷ chữ (byte).

Một con số vượt quá mức ước mơ của những kỹ sư thiết kế máy 'còm pui tơ'

Thiên Mù

THUỐC . . . MỐC

Dạo này thuốc lá lên giá quá mức lại còn bị TV, báo chí, . . nói chung là public lên án 'sì móc kính'.

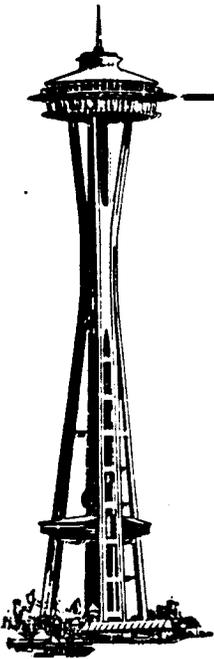
Nên một LD quyết định cai thuốc bằng cách : mỗi sáng khi thức giấc thì LD phu nhân dút ngón tay của nàng vào miệng chàng để thay thế cho điếu thuốc lá.

Một buổi sáng nọ, nhu thường lệ nàng dút ngón tay vào miệng chàng. LD nhà ta bập bập mấy cái rồi nhăn mặt :

- Thuốc lá sáng nay mùi lạ lạ, chắc thuốc.mốc phải không mình ? ? ?

LD phu nhân ? ! ? ! ? ! ? ! ?

Hiệp sĩ Mù

Tin tức và ý kiến trong bàn rượu là tin nghe qua rồi bỏ. Tin trong các lá thư miền v.v. . .thu vùng v.v. . . thậm chí đến lá thư Sài Gòn càng là tin vịt. Tin trong báo lá cải hay Ong Buồm là tin giết gân. Nhưng tin chân vịt mắc cạn mới là tin sốt dẻo cho các Quan tàu thủy, tàu tuần, tàu. . .lao. Tin Ủi Bài thì còn làm cho các bạn dựng cột buồm rần rần. Cũng vì tức mình thẳng Dù Đục nó chạy xe không lên (phoi) Củ Chi dài dài, nên bạn ta mới đi dọn bãi để cho nó ủi bãi. Nếu mọi chuyện ngon cơm thì Dù Đục và Ủi Bài này phủ phê, Nếu các Đại Quan không ưa thì lay off đừng để ủi bãi tràn ngập rồi kêu nhỏ neo thì để mắc cạn lắm nhé.

Đọc đến đây mà các bạn ta, Đại Quan tàu thủy không cho hai máy lùi thì các bạn đã đồng ý sửa soạn sẵn sàng: "Muốn ủi thì ta đây sẽ ủi cho banh bãi cạn cho đầy bãi sâu".

Tin mắc cạn số 1

Trong một party ở Houston, TX. Cựu Đô Đốc Trần Văn Chơn có đến bàn quần hùng Lưu Đày chuyện trò với các SQHQ "trẻ" (trẻ trong party cũng như trẻ 18 năm về trước). Vì Đô Đốc để tóc dài và trắng, lúc nào cũng tươi cười với đám Quách Tĩnh và Hoàng Dung (gia đình LD) nên trông ngài giống như Lão Ngoan Đồng vậy. Vì tiếng ồn ào của các cái bang gần đây, nên khi được giới thiệu ngài nghe lộn đây là các chàng và nàng trong gia đình SQHQ Lâu Đài. Làm cho các bạn ta giải thích "LD" là gì và còn khoe:

- "Chúng con bây giờ không Lưu Đày nữa cũng không phải Lâu Đài, mà là cao bồi già Lựu Đạn" (Mới có bốn chục gậy hờ mấy cha nội, già cái gì? còn ủi bãi được không?).

Đến đây Lão Ngoan Đồng đã hiểu và nói nhỏ (Nhu truyền âm "dập" một vậy):

- "Nhờ căn bản bộ chiến (cầm "ga răng" dù đục) rồi lại được trui rèn hải chiến (ủi sóng luôn) nên các con đa tài (đa tình luôn) mà bây giờ lâu cao của rộng, hợp quần với nhau thành một tổ chức ngon lành thì gọi là Lâu Đài cũng được vậy".

Thế là Lựu Đạn bắt đầu tung cognac để trước cảm ơn cựu Đô Đốc Tư Lệnh sau là đủ dầu để về nhà ủi bãi.

Tin mắc cạn số 2

Thằng Dù Đục nó lụm ở trong góc kẹt thu

viện nào được 6 điều tâm niệm của chiến sĩ QLVNCH, nó đưa Ủi Bài xem qua như sau:

Sáu điều tâm niệm của chiến sĩ QLVNCH

- 1- Tôi là chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa, nguyện chấp nhận mọi hy sinh gian khổ để chiến đấu cho sự sống còn của Tổ Quốc, của gia đình và chính bản thân tôi.
- 2- Tôi luôn luôn triệt để chấp hành các mệnh lệnh của cấp chỉ huy, đề cao cảnh giác trước âm mưu tuyên truyền chia rẽ của giặc Cộng.
- 3- Tôi thương yêu đồng bào, luôn luôn bảo vệ tính mạng, tài sản và tôn trọng tín ngưỡng của đồng bào. Tôi kính già, yêu trẻ, đứng đắn với phụ nữ.
- 4- Tôi tâm niệm rằng hành động làm mất lòng dân là xô đẩy dân về phía giặc Cộng, là tiếp tay cho giặc Cộng, là tự sát.
- 5- Tôi tuyệt đối tử tế với tù hàng binh địch, không ngược đãi đánh đập họ, không chạm đến của riêng họ để thêm bạn bớt thù.
- 6- Thực hiện các điều trên là tôi tích cực xây

đáp cho tự do của đất nước, cho hạnh phúc của toàn dân, tôi sẽ được sự đền đáp bằng sự cảm mến biết ơn của đồng bào.

Đã 18 năm qua, đọc lại vừa nhớ về kỷ niệm vừa tức cười ông Quan Tâm Lý Chiến nào để ra cái văn chương đó. Riêng ùi bãi nhớ lại thời Hạnh Thông Tây, An Nhơn, Gò Vấp v.v. . bởi vì mới đây có báo ghi lại thành tích của ông cựu dân biểu T. gốc nhà binh cũng thuộc Tâm Lý Chiến, được thành tích là 100% các "quần chúng" ở đó bầu ủng hộ (báo phát hành tại Cali 26-6-93). Dở ẹt! Các Quan LĐ chúng tôi còn là Tân Khóa Sinh ởi TTHL/Quang Trung thôi nhè, mỗi khi ghé qua các vùng đó biểu diễn tài ùi bãi suong suong thế mà đã được các "quần chúng" ở đó hoan nghênh rần rộ, ra tới đường còn đưa tiễn tung hô vạn tuế rồi, chờ đợi chỉ tới lúc làm Dân "Biểu" thì các bãi đã ùi lảng o hết rồi.

Tin mắc cạn số 3.

Dùi Đục! cũng lại là Dùi Đục, tại sao ùi bãi này cứ phải lập đi lập lại tên Dùi Đục hoài! nhắc tới Dùi Đục thì lại nhớ tới ngày nào làm ăn với Bob Giỏi. Trong mấy năm đầu tiên của TSLĐ hẳn "bóp" rất điệu từ đầu tới đuôi, đến khi mọi việc đã tươm tất hẳn bàn giao cho thằng Dùi Đục. Chuyển hải hành 89 - 93 đã đến lúc cập bến, ùi Bãi ta phải ra tay để kết thúc sổ sách trước khi cập cầu. Theo tin tức cho tàu chạy ven biển rằng, bạn nào im lạng nhứt (là vàng), không dĩ Seattle hợp một (năm nhà ùi bãi), không chuối thề, không tung Lựu Đạn cognac thì sẽ được bầu làm chủ hội Lưu Đày 93-97 Bởi vì tân chủ hội ít nói sẽ làm nhiều việc lợi ích cho con hội, năm nhà ùi bãi đều là kẻ trượng phu vai u thịt bắp, chắc chắn gia đạo hạnh phúc và các con hội cũng sẽ noi gương mà ùi lia lịa. Không vắng tục, không tung cognac, không nhả khói thì hợp vệ sinh của chiến dịch bảo vệ sức khỏe và chống ô nhiễm do đó các LĐ sẽ sống lâu hơn và hy vọng thế kỷ thứ 21 vẫn còn Đại Hội dài dài. Tức là hội ta muôn năm.

Tin mắc cạn số 4.

Nhắc chuyện muôn năm mới nhớ Dùi Đục có kể chuyện bá láp bầu "bán" ở cái xứ cộng "trư" nước mắm chỗ nó ở. Dùi Đục ờ, khi ùi thì bãi nào cũng phải ùi cả không được khen chê, vì khen

chê là kỳ thị cái bãi. Do đó chỗ tao ở cũng không khá gì hơn chỗ của mày. Cũng một liên danh độc diễn và khởi bầu luôn, đảo chánh bằng báo chí, tự động vỗ ngực xưng tên qua mặt cái liên danh đang cầm quyền đã quá hạn mà chưa được ùi lại Ngài độc diễn với biệt hiệu "bốn không lần (ranh)", hiện đang đến chỗ tao xin thụ huấn căn bản tân khóa xinh. Mà hề muốn tốt nghiệp trường đào tạo binh ba là phải đi thụ "Apollo", nên ngài đã chịu là "có Apollo".

Tin mắc cạn số 5.

Đã thế ngài xếp xồng cái bang cựu quân nhân chỗ ùi Bãi tọa lạc còn chơi màn cụp lác hơn nữa. Đem quần hùng quân sự học đường, nhân dân tự vệ và vài chú lính kiểng để áp đảo lấy ghé vô địch vô lâm. Sau đó im lạng luôn không có chúc phỏ bang chủ và cái bang con gì cả, không thèm bầu "bán" lại luôn, mình chú vô lâm muôn năm lúc nào cũng kê kê có vài ông lính "coke" cú một bãi đó ông ta ôm miết, miết mãi ùi.

Tin mắc cạn số 6.

Đời có dây có nợ, ông ta là em gia gia của ngài "Tể Tướng Cao Hồ Cốt", ngài có biệt hiệu Cao Hồ Cốt vừa bán thuốc tể vừa coi tướng số cũng dòng dõi anh hào chớp bu đám bóp cò bóp đế!. Nhân dịp bà vợ ngum củ tỏi, xem kinh "dịch hoàn vũ" thấy đám con cháu Trần Hưng Đạo bây giờ khấm khá, mới ngày nào chạy thực mạng, bỏ bãi, bỏ neo, bỏ tàu, ôm xuống dzọt. Ngài muốn con cháu được giàu sang muôn năm bèn ra lệnh hỏa thiêu "mụ vợ" mang tro rải dọc bờ biển Việt Nam vào tháng 3/93 (có báo đăng đảng hoàng). Tể Tướng Cao Hồ Cốt chơi một bãi triệt nhiều đám quần hùng. Nào là chọc quê Tướng "đánh Tây Điền Ba Đu", Tướng "đánh Mèo vắng nước miếng thối" trù éo cho nó mau mau là Tú Tướng. Nào là khóa sổ Boat People lại, trù ếm đám H.O. già, bọn này qua đông mà lại hay chê thuốc tể của ngài

Tin mắc cạn số 7.

Qua phần tin tức và truyền hình của ùi Bãi cũng đầu thua vùng của Dùi Đục. Nào là cơ quan đầu não của Chiến Binh Ăn nêu chuyên phiên dịch tin tức báo Mỹ cho các bạn ta thích xem báo Việt Ngữ, ai có vai vế (đủ sức nâng bi vác láp tàu

bạn ta) thì dịch thom thom, ai không vác láp thì dịch thối thối. Còn Tành Hình vùng ta chiếu hình tối chủ nhật có chiếu lại sánh thú ba, nhưng luôn luôn quảng cáo đêm chủ nhật thôi, còn sáng thú ba là thuộc "Mệt, cò rờ đi" kệ bầy. Lầm đêm chủ nhật nào cũng vì mê tiếng Việt phải ráng xem không rảnh dọn bãi để úi gia đạo cả vùng bắt hòa cũng vì tin với hình.

Tin mắc cạ số 8.

Vùng Ủi Bãi là vùng số 1 nước Mỹ nên các cái bang VN ta tuy không phải là thủ phủ nước mắm vẫn nghĩ mình là cái rốn của cần khôn đại nã di tâm pháp. Có một niên truồng được tấn phong "The Man of The Year Con Khỉ". Nhân dịp Tết rồi dài tành hình nào cũng đến phỏng vấn ngài, số dĩ ngài đất giá vì các phỏng vấn viên đêch biết ủi bãi ra sau, hỏi một câu Ngài trả lời hết cả buổi chiếu phim, nên Ngài được An Nam ta phong "Cần Khôn Đại Nã Di Dân Vệt". Đấy "Man of The Year Monkey".

Tin mắc cạ số 9.

Nhân dịp giỗ Tổ Hùng Vương, con cháu Lạc Long Quân sắp về gặp Phụ Hoàng có mời quý hội viên LĐ đến tham dự, cam đoan dù là không gia nhập đảng bảo vệ súc vật "Cỏi Hạc Quy Tiên" vẫn được đối xử bình đẳng, các bồ lão trong hội ta xin vui lòng tham dự. Ôi giới ơi, tụi con mới có 40 mí, tóc bạc vì buồn tủi thua sút cha ông, suốt đời ở xứ Mỹ này chỉ một vợ một chồng làm mất mặt các cụ trai năm thê bảy thiếp chứ tụi con còn trẻ lắm, có thằng mới biết ủi bãi là gì đang tiếc hùi hụi. Đờ thể mà hằng bán đất bảo vệ mỗi sinh nhị tì còn gọi nữa chứ. Ôi hội với hề.

Tin mắc cạ số 10.

Bạn ta ở Savannah được tạm dịch là Sa Vân Thành nghe hay kinh khủng, có người dựa

hai, ở Germantown lại dịch là Đức phố, ở China town dịch là Tàu phố, sao không gọi là phố Tàu, phố Đức. Lầm con của Ủi Bãi mới học tiếng Việt nghe vậy nói tàu của bố. Mẹ nó mới dạy tàu của bố là tàu lao con ạ. Ăn cơm nhà vác ngà các bạn ta. Bill điện thoại về ề ra mà trả.Ủi Bãi xệ quá gở gạc 10 năm nữa mẹ con bà mới thấy là hội ta thật cần thiết, bạn ta sẽ có làng đường già, ngồi uống trà bàn chuyện tà tà tích tích ở trên tàu ta xa xua. Chờ xem ! . . .Chờ xem !.

Tin mắc cạ số 11.

Thời cuộc đổi thay tất cả cần trẻ trung hóa như Tổng Thống Hoa Kỳ cũng vậy, baby boom. Chuyến đi Seattle này chiến sĩ "hữu công" tàu ta khuyên nên bầu thành phần trẻ để làm cho hội ta tiến lên lướt sóng một cách tà tà. Nhìn qua lại bạn ta đều bằng tuổi nhau cả làm sao mà có trẻ hơn được. Nàng bèn đề nghị bầu cho chàng nào sắp được kêu là "grandpapa". Để khi nào có đám cưới thế hệ thứ hai của Lưu Đầy vừa về hợp mặt, vừa bầu bán, vừa ăn cưới luôn cho hả hê. Nếu may ra hai thông gia đều là LĐ cả thì đồng là thằng Hội Trường cả để có 2 người lèo lái con tàu chạy mau mau một chút. Thua nàng rằng, thua nàng ơi rằng có biết: nhiều sai không ai đóng cửa "tàu".

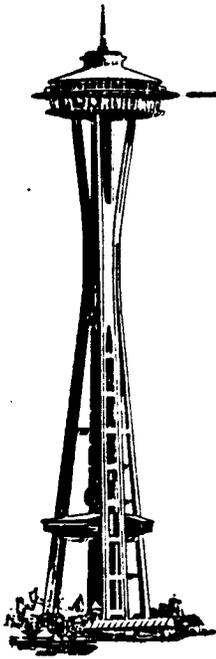
Tin mắc cạ số 12.

Tin cuối cùng của bản tin chân vịt mắc cạ là TSLĐ tuy tăng tăng thả trôi mà còn dầu chạy đủ 14 bến nước làm tròn bốn phận trai LĐ. Còn bao nhiêu "tàu gọn" khác, làm không lương chạy rầm rầm được vời bến rồi ngum củ tỏi, không mắc cạ mà nước tràn vào từ chân vịt mà chìm luôn. Ủi Bãi và Dũi Đục cũng như bạn ta mong tàu ta cú tà tà mà rà bãi mãi mãi (lại muôn năm nữa). Chỉ yêu cầu các bạn ta khi nhận tín hiệu hay cờ hiệu S.O.S. tặng thêm dầu là tàu ta ra khơi mặc súc mà "ru mi" và "mà chược". □

HỘI ÁI HỮU CỤU SĨ QUAN HẢI QUÂN CÁC KHÓA LƯU ĐẦY VÀ THÂN HỮU

CHÀO MỪNG ĐẠI HỘI KỲ II

SEATTLE - WASHINGTON - SEATTLE - WASHINGTON - SEATTLE - WASHINGTON - SEATTLE

7.7.

Mẹ Tôi

Sau gần mười mấy năm ly tán, Mẹ tôi được đoàn tụ với các con, hầu hết sinh sống tại Hoa Kỳ và đa số thành lập gia đình tại đây. Muốn "thăm con cho biết sự tình", Mẹ tôi nêu ý kiến muốn ở với mỗi gia đình một tháng, cho thỏa lòng vui vầy với các con và nhất là với các cháu nhỏ Mỹ gốc Việt. Sau mỗi lần thăm viếng, Mẹ tôi đều tỏ ra vui ít buồn nhiều, thở than một mình và đôi khi không ngăn được dòng lệ chảy ra. Như hầu hết mọi gia đình VN khác anh chị em tôi chỉ còn cách hướng dẫn Mẹ đi dạo phố Tàu, phố Việt cho Mẹ đỡ nhớ quê hương, hoặc mượn hết phim bộ này đến phim bộ khác cho Mẹ tôi tiêu khiển giết thì giờ.

Cho đến một hôm Mẹ tôi thối lời tâm sự cùng chúng tôi, lý do khiến Mẹ buồn phiền:

- Tội nghiệp mấy thằng con trai của Mẹ; Từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ phải lau nhà, rửa bát hay làm bất cứ công chuyện "tôi đòi". Vậy mà bây giờ hết tám con, nấu cơm, đi chợ, lại phải giặt giũ, đổ rác... thành thạo như con sen, con ỏ... Biết thế Mẹ thà ở lại VN mà đỡ nhìn những cảnh thương tâm này !!!

À ! mà lạ thật, chỉ có gia đình anh tâm đầu ý hợp, vợ chồng không ai sai ai mà công việc hai người xếp đặt trôi chảy, Mẹ chưa nghe một lời to tiếng từ gia đình này, chỉ có điều... anh chị phải cẩn thận giữ gìn sức khỏe, Mẹ thấy anh chị HO HEN hơi nhiều !

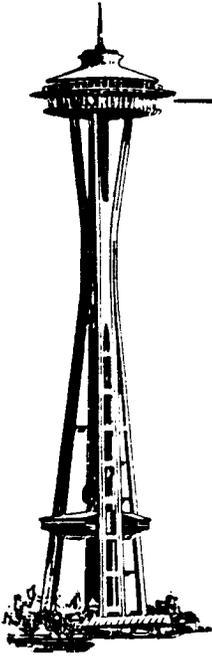
Chúng tôi, chỉ biết và dạ dạ vâng vâng cho qua, vì Mẹ tôi đâu biết rằng vợ chồng tôi dùng... "code" như : ho 2 lần có nghĩa là đổ rác, ho 3 lần là dọn dẹp bát đĩa .v. v. và nhiều khi người này "ho" sai người kia làm và người kia phản đối "ho" lại. "HO" chỉ áp dụng khi nhà có khách mà thôi !

Nay, Mẹ tôi đã vui vẻ trở lại hơn xưa và "up date" lối sống Mỹ còn hơn chúng tôi. Mẹ tôi "ho" Bố tôi liên miên và Bố tôi cũng lây bệnh ho của Mẹ tôi. Tình huống chúng tôi lại phải nhắc nhở Bố Mẹ cẩn thận giữ gìn sức khỏe kéo ho nhiều hại phổi thì Mẹ tôi cười và mắng yêu: SU ANH !!!

*Hòa Đàm Phát theo Mai Vàng
Hàng ngàn hải lý có sờn lòng đâu
Chúng ta là mộng hải hồ
Đừng vì bão táp bỏ tờ tập san
tập san đâu có tội gì
chung quy chiến sĩ Lưu Đà mà ra
hết dầu thì phải la lên
Lưu Đà hợp sức cho tờ tập san
Lưu Đà là chỗ chung vui*

*gom về một chỗ cho đầy tình Lưu
Dù cho sóng vỗ muôn chiều
Đừng nên khai tử tập san Lưu Đà
Khi vui thì có rượu chè
khi buồn thì có Lưu Đà tập san
Ngọc kia phải đưa phải mài
'Thân' người chiến sĩ Lưu Đà mới say.*

Nguyễn Thanh.

Câu chuyện CÁ TRA và bầy "LÒNG RÒNG"

(Chuyện kể một bầy cá "lòng ròng" (tức cá lóc mới sanh) vừa mở mắt chào đời gần một tháng, chúng phải nhiều phen chạy bán sống, bán chết vì cá lóc mẹ luôn rượt chúng để ăn).

Một bữa nọ, sau một cơn hoảng hồn chạy tán loạn, bầy cá "lòng ròng" mới tập tành em còn lại vào gốc kín của một bờ ao, con lòng ròng lớn hết trong đàn mới nói:

- Mẹ mình sanh anh em tụi mình ra mà không thương xót, nỡ lòng nào rượt tụi mình mà ăn thịt! Thôi chúng ta hãy qua nhà Bác Bông (cá Bông) sống tạm, chớ ở đây rùi bữa nào Cha mình đi vắng, hoặc ve vãn theo mấy bà Lóc Cái không ai canh giữ tụi mình, chắc chắn Mẹ của mình sẽ ăn thịt tụi mình hết không còn một đứa. Nghe con "lòng ròng" lớn nói có lý nên cả bọn cùng nhau lên trốn đi.

Trời nước bao la, cạm bẫy nghìn trùng, chúng vừa đi vừa trốn trong các lùm bụi, ẩn náo theo các đê cỏ rác trôi trên dòng nước. Nhưng chúng vẫn bị chết lẻ tẻ do các

chú Éch - Nhái, Rắn Nước rình nấp sau các bụi rậm.

Ngày kia chúng tìm được đến nhà "Bác Bông" của chúng, kiểm điểm lại chỉ còn hơn trăm đứa. Lúc ấy Cá Bông Trai cũng đang canh giữ đám "Bông lòng ròng" đang bơi lội chơi ngoài đám cỏ. Cá Bông Trai thấy tụi "Lóc lòng ròng" kéo đến thì đã biết sự thế xảy ra như thế nào rồi, Bác Bông bèn nhỏ nhẹ an ủi bọn chúng:

- Cha tụi bây tệt thiệt, không giữ được tụi bây để Mẹ của bây tác oai, tác quái ăn thịt con cháu, thôi tụi bây hãy ở đây chơi với các anh của bây, khi nào Cha bây qua đây thì hãy theo mà về.

Thế là tụi "Lóc lòng ròng" vui mừng hớn hở nhập bọn với tụi "Bông lòng ròng" chơi giỡn. Nhưng tụi "Bông lòng ròng" thấy tụi "Lóc" ở đâu kéo đến nhập bọn, nên chúng nổi ghét hè nhau rượt tụi "Lóc" cắn tai bòi. Đàn "Lóc lòng ròng" hoảng kinh chạy tán mát ra vòng ngoài, không dám lại gần tụi "Bông con" nữa.

Lúc đó chị "Bông Cái" bị bác "Bông Trai" rượt tấp cho mấy vết đau điếng vì ăn thịt mấy chú "Bông lòng ròng" chị ta tạt ra ngoài mấy bụi rậm rình nấp Nhất trông thấy đám "Lóc lòng ròng" bơi thò thẩn không ai canh giữ. Chị Bông Cái lòng mừng khắp khối, bèn vội vả vọt ra rượt tụi "Lóc lòng ròng" đớp nuốt lia lịa.

Thảm thương thay cho đàn "Lóc lòng ròng" phải một phen kinh hồn tán đởm, chạy thực mạng, một hồi lâu yên tịnh, đàn "lòng ròng" mới lên tụ tập nhau lại ở một nơi kín đáo. Con lòng ròng "út" hết, mếu máo nói với con lòng ròng "cả":

- Tụi mình tưởng đâu qua nhà Bác Bông lánh nạn yên ổn, ai ngờ Bác Bông gái còn dữ hơn Mẹ của tụi mình nữa, Bà ăn một hơi hết 20 - 30 đứa. Thôi, Anh Hai hãy dẫn tụi em đi chỗ khác đi chú ở đây chắc chết hết Anh Hai à!

Rồi cả bọn lại âm thầm lặng lẽ ra đi về một phương trời vô định với thân phận bơ vơ lạc loài cõi cùc. Cho đến một hôm đàn cá "lòng ròng" dừng lại trên một bờ sông vắng, cạnh một cái ao rộng rãi, mát mẻ (đó là một cái hầm của gia đình cá tra). Đàn "Lóc lòng ròng" còn đang lưỡng lự thì một Bác Cá Tra đi ăn giỗ nhà Cá Vồ vừa về tới, trông thấy bầy "Lóc lòng ròng" mình mấy xơ xác, Cá Tra liền hỏi:

- Ủa! hôm nay mấy cháu đi đâu mà kéo cả đàn cả lủ như thế? Không sợ tụi Éch - Nhái nó đón đường ăn thịt hay sao?

Con "Lòng ròng" Cả nghe hỏi, nó liền bơi một vòng đến trước mặt Cá Tra thuật rõ đầu đuôi:

- Thưa Bác Tra! Mẹ tụi cháu thật vô tình, để tụi cháu ra không biết sao bả cứ rượt tụi cháu mà ăn thịt hoài, còn Ba tụi cháu thì thường hay vắng nhà theo bờ bích, khi nào ở nhà thì ổng ngủ gà ngủ gật, đâu có trông chừng tụi cháu được, bởi vậy mà tụi cháu phải qua nhà Bác Bông để lánh nạn. nào ngờ ở bên Bác Bông Gái cũng mới sanh, Bà còn dữ hơn Mẹ cháu rất nhiều, Bà rượt tụi cháu ăn thịt gần muốn hết nên tụi cháu sợ quá bỏ trốn và lưu lạc đến đây. Bây giờ tụi cháu không biết ở đâu để mà sống.

Cá Tra nghe kể cũng cảm động thương xót

cho bày "lồng ròng" liền nhỏ nhẹ bảo chúng:
- Thôi các cháu hãy yên tâm ở đây với Bác, nhà Bác tuy đông anh em nhưng chỗ ở cũng còn rộng rãi lắm, mặc sức mấy cháu chơi giỡn, không ai la rầy đâu.

Nói rồi Cá Tra mới dẫn tụi "Lồng ròng" vào nhà. Khi vào đến cửa gia đình Cá Tra sao mà đông quá, đang quậy sóng gió ầm ầm. Bác nào bác nấy to con, miệng mồm tang hoác, bụng phệ tổ bố. Con lồng ròng "út" sợ quá dừng lại níu con lồng ròng "cả" lại và nói nhỏ:

- Không được đâu Anh Hai ơi! Nhìn bụng mấy Bác Tra sao mà em ón quá hà! lờ bữa nào mà mấy Bác nổi giận, ăn thịt hết cả đám tụi mình cũng không thấm vào đâu nữa, thôi đi chỗ khác lẹ đi Anh Hai!

Cá Tra đang đi nghe con "lồng ròng nhỏ" nói vậy liền quay lại ôn tồn bảo chúng:

- Các cháu yên chí đi, không sao cả! mấy Bác coi bụng bự vậy chỗ chuyên môn ăn. . . c . . không hà! Không bao giờ mấy Bác ăn ,thịt con cháu đâu ! đừng có sợ! . . . / ☐

Thơ Dân

Chịu lại

Nông dân ở vùng đồng bằng cứ vào khoảng tháng 3 hay tháng 4 Âm Lịch là hay tổ chức tát đìa bắt cá ăn. Sở dĩ có truyền thống này là vì cứ hằng năm vùng đồng bằng miền Tây giáp với Cao Miên chịu ảnh hưởng của mùa nước nổi do sông Cửu Long đổ xuống tràn lên đồng ruộng từ tháng 7 đến tháng 10 Âm Lịch. Vì nước sông dâng cao nên vô số cá loại cá theo nhau lên đồng sinh sản rồi lớn lên. Tháng 11 nước trên đồng bắt đầu rút, các loại cá, rần, rùa, . . . tìm các ao - đìa trú ẩn, chờ qua tháng 5 và 6 mưa xuống cá sẽ kiếm đường ra sông rạch. Vì vậy người nông dân ai cũng đào trên ruộng của mình một cái đìa, vừa chứa nước uống khi làm lúa vừa bắt cá ăn.

Bữa nọ gia đình của một Bà "giá chồng" cùng các con cháu cụ bị đồ đạc vô đồng bắt cá. Khi đìa tát đã cạn, người đàn bà giá và các con đem giỏ, thùng xuống bắt và đựng cá. Thông thường đìa nào cũng vậy đều có một lớp bùn, xịch tới đâu gổ, do đó cá lóc, rô, trê hay chúi sâu trong bùn ẩn trốn. Bà giá nọ mới ngồi bẹp xuống bùn để dễ bề tìm và chặn bắt.

Ngồi, quỳ, lết tới, lết lui lâu dưới bùn cũng mỏi, Bà ta bèn đứng dậy khom lưng tiếp tục mò cá, Bà đâu có biết phía sau chiếc quần của Bà sứt một đường chỉ dài do ngồi lết dưới bùn xình. Vô tình lúc đó có một ông hàng xóm bắt hôi (bắt cá sột) đang mò cá phía sau của Bà. Ông hàng xóm cứ dán mắt nhìn lom lom vào chỗ "sứt chỉ" đâu còn

quan tâm đến việc bắt cá nữa, hể Bà Giá mò đến đâu, là ông ta theo sát đến đó. Đến khi hết còn "chịu nổi" nữa ông hàng xóm đứng phất dậy "dập" mạnh 2 - 3 cái.

Vì quá bất ngờ nên Bà Giá té chúi nhủi về phía trước mặt mà dính đầy bùn sinh, Bà ta vừa quẹt bùn trên mặt, vừa quay lại hỏi lớn:

- Ai vậy ? Ai dám cả gan như vậy ?

Khi thấy người dám "cả gan" là ông hàng xóm gần nhà mình, Bà liền ngó lên bờ đìa hét lớn:

- Mấy đứa bày đâu, mau liệng cây đòn gánh xuống cho tao! Mau lên! Mau lên!

Ông hàng xóm nghe kêu như vậy mới hoảng hồn phóng chạy, và Bà giá cũng cuống cuống gọi giật lại:

- Khoan chạy! Khoan chạy đã anh Hai! Tôi biểu tụi nó liệng cây đòn gánh xuống là để tôi. . ."chịu lại" đó anh Hai à! Anh hông thấy sinh không đó sao! ! !

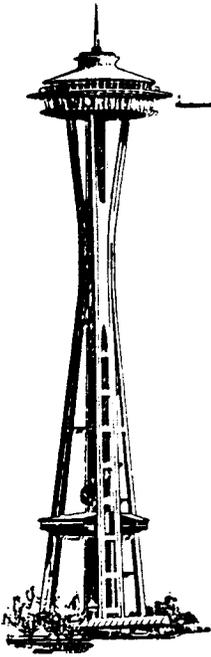
Thơ Dân

Chuyện Cò, Cua

Con cò cất cái cánh, co cái cẳng, cong cái cổ cấn cẳng con cua. . . cộp cộp cạch cạch. Con cua càu, con cua co cái cẳng càu cấn cổ con cò. . . cắc cắc. . . kịt.

- Cua cười: chết cha chua, chết cha chua?

- Cò cái: chết cái chi, chết cái chi? Chết cái. . . củ cái. ☐

Nước Mỹ thiếu Anh Hùng

Cùng một nguồn tin cụ Tổng thống Bush và một số cụ Tổng Bộ Trưởng của ông đi thăm Kuwait, từ ngày 14 đến 16 tháng 4 năm 1993 vừa qua. Nhật báo Seattle Post-Intelligencer (đọc tắt là P.I.) loan tin đó với hàng tựa nhỏ "phi cơ đưa Bush đi Kuwait phải hạ cánh khẩn cấp". Còn nhật báo The Seattle Time cũng loan tin ấy với tựa đề khác và lớn hơn "Tổng Thống Bush được dân Kuwait đón tiếp như một anh hùng". Cả hai tờ nhật báo trên là hai tờ báo lớn nhất ở Seattle, tờ P.I. phát hành vào buổi sáng, The Seattle Time phát hành vào buổi chiều.

Cứ theo cách loan tin trên của hai tờ báo chúng ta có thể thấy ngay mỗi tờ báo đi theo khuynh hướng nào rồi. Nhật báo P.I. khi loan tin về chuyến viếng thăm Kuwait của TT Bush lại lấy một chi tiết nhỏ là trên đường bay đi Kuwait; phi cơ chở ông Bush và phái đoàn bị trục trặc gì đó phi cơ phải đáp khẩn cấp xuống phi trường quân sự Mỹ tại Đức Quốc để đề tựa cho bản tin. Nếu hiểu theo kiểu Việt Nam ta phải nói lối loan tin đó có ác ý, muốn "trù ẻo" cụ Tổng Thống Bush thuộc đảng Cộng Hòa (Republican).

Vậy tờ nhật báo P.I. phải ủng hộ hay là của đảng dân chủ (Democrat). Còn tờ The Seattle Time lại loan tin đúng theo ý nghĩa chính của bản tin và với vẻ kính trọng. Vậy nhật báo The Seattle Time phải ủng hộ hay là của đảng Cộng Hòa tức là đảng của TT Bush.

Cụ Tổng Thống Bush có phải là anh hùng của dân tộc Kuwait không? Chúng ta hãy lắng nghe người dân Kuwait trả lời các phóng viên nhà báo ngoại quốc hay các nhân viên ngoại giao đoàn, mỗi khi được hỏi họ nghĩ gì về Hoa Kỳ:

"Chúng tôi tin tưởng vào Thượng Đế. Thượng Đế là người thứ nhất. (Cụ Tổng Thống) Bush là người thứ hai". (We believe in god. God is number one. Bush is number two).

Bất cứ ai đã và đang sống ở Hoa Kỳ hay là công dân Hoa Kỳ khi đọc được những lời nói này của dân Kuwait chắc phải hạnh diện lắm vì chúng ta đã có một vị Tổng Thống được một quốc gia khác tôn sùng như là một vị anh hùng vĩ đại nhất của họ và chỉ đứng sau Thượng Đế.

Đĩ nhiên một khi người ta nói đến trận chiến Kuwait người ta còn phải nói tới nhiều yếu tố khác đã đưa đến chiến thắng vẻ vang nhất, vĩ đại nhất trong cuộc chiến sử cận đại, như Quân Lực Hoa Kỳ là một quân lực tinh nhuệ nhất trên thế giới, tập dượt và huấn luyện rất kỹ. Xứ dụng các vũ khí tối tân và hiện đại nhất (cũng vì vậy quân đội Hoa Kỳ có trình độ học vấn cao nhất, hơn các quân đội

khác trên thế giới). Đại Tướng Norman Schwarzkopf chỉ huy trực tiếp mặt trận Kuwait là người chỉ huy có tài và dày kinh nghiệm. Ông đã tham dự trận chiến Việt Nam khi còn là Đại úy. Một vài tờ báo Việt ngữ tại Seattle hỏi đó có loan tin trước khi đi Kuwait Đại Tướng Schwarzkopf có đến thăm và tham kiến cụ Trung Tướng Ngô Quang Trưởng (không thấy báo chí Hoa Kỳ đăng tin này). Nhưng người có những quyết định sáng suốt và dũng lược, người Tư Lệnh tối cao của Quân Lực Hoa Kỳ lại là cụ Tổng Thống Bush, một trong nhiều người hùng của chiến thắng Kuwait.

Vì chiến thắng Kuwait quá vẻ vang cho Quân Lực Hoa Kỳ và dĩ nhiên là chiến bại thảm hại cho Iraq nên Tổng Thống Saddam Hussein rất căm thù Hoa Kỳ, căm thù cụ TT Bush. Chính quyền Kuwait mới đây đã loan tin bắt giữ 16 người dân Kuwait, Ả rập, Iraq có cả một Đại Tá tình báo của Iraq âm mưu ám sát cụ TT Bush trong thời gian ông và phái đoàn thăm viếng Kuwait. Bọn này âm mưu dùng chất nổ chôn trong xe hơi và chất nổ cột chung quanh người sống để chạy thẳng vào chỗ Tổng Thống đứng rồi cho nổ để giết hết tất cả. (Giống như cuộc ám sát thành công Thủ Tướng Ấn Độ Gandhi, con trai của cố Thủ Tướng Gandhi)

Dù trước đây với các chiến thắng đánh Grenada bắt sống trên 30 ngàn quân cố vấn Cuba. Chiến thắng Panama bắt được Tướng Noriega đem về

Florida trị tội ở Trung Mỹ. Người dân và Quân Lực Hoa Kỳ phải chờ đến chiến thắng Kuwait mới thấy hành diện thật sự và lấy lại niềm tin của một siêu cường quốc trên thế giới kể từ sau chiến tranh Việt Nam. Tất cả các trận chiến đó đều xảy ra trong các nhiệm kỳ Tổng Thống Reagan và Bush thuộc đảng Cộng Hòa.

Một sự kiện lịch sử rành rành như vậy mà chúng ta chẳng thấy Quốc Hội Hoa Kỳ đa số thuộc đảng Dân Chủ tuyên dương công trạng cho các vị Tổng Thống đó. Chúng ta chỉ thấy cách đây vài năm Quốc Hội Hoa Kỳ đã tuyên dương công trạng cho tài tử John Wayne trước khi chết vì các "vai anh hùng" trong các phim cinê mà tài tử đó đã đóng !

Nếu người Hoa Kỳ cứ chia rẽ vì chính kiến, vì hai đảng Dân Chủ và Cộng Hòa mãi. Chúng ta không biết phải chờ đến bao giờ Hoa Kỳ mới có lại một vị anh hùng dân tộc thật sự được cả hai đảng công nhận. Hy vọng không vì vậy Quốc Hội Hoa Kỳ lại đem danh hê Bob Hope ra trước Quốc Hội để tuyên dương làm anh hùng dân tộc. □

Trong lớp học của một trường đại học, ông giảng sư nói với sinh viên:

- Khi nào các anh chị đến lớp khoảng 10 phút mà không thấy tôi, các anh có thể ra về vì tôi bận không đến được.

Một bữa nọ, ông giảng sư đến lớp nhưng sực nhớ bỏ quên cuốn sách giảng bài. Ông để lại cái nón và chiếc cặp da trên bàn, xong trở về nhà lấy.

Các sinh viên đến lớp hơn 10 phút mà không thấy thầy đến bèn rủ nhau đi cà phê hay xi nê.

Qua sáng hôm sau, ông giảng sư bảo:

- Các anh đã biết tôi có mặt vì cặp và nón tôi để trên bàn. Tôi phạt các anh chị mỗi người 5 điểm hạnh kiểm.

Sáng hôm sau, ông giảng sư vào lớp thì không thấy các sinh viên đâu, nhưng trên mỗi bàn đều có nón và cặp .!!!!!!!!.

Hiệp sĩ mù

*Mưa đêm thì thâm nhỏ,
Giọt giọt thở than, thương:
Quê hương xa vời vời,
Cha mẹ già : khói sương.
Đàn em tròn mắt đại,
Thơ ngây nhìn, chờ mong.
Tương lai xa tằm vời,
Vận hội mới; bao giờ ?? ?*

M

*Mưa đêm thì thâm nhỏ,
Giọt giọt thở than, thương:
Những anh hùng vị quốc,
Thân đành đã mạng vong.
Hồn vẫn dương quanh quẩn,
Bên đồng đội, lao tù.
Bên đồng bào, đồng bạn,
Hiếu tất cả, người ơi.*

U

A

*Mưa đêm thì thâm nhỏ,
Giọt giọt thở than thương:
Cô phụ, phòng khuê vắng
Bồi hồi dạ nhớ mong
Người đi, đời sương gió
Kẻ ở, gối chiếc, sầu
Nhìn con say giấc ngủ
Mong con mộng, an lành*

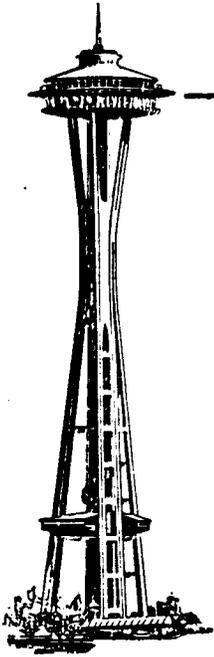
Đ

Ê

*Mưa đêm thâm thì nhỏ,
Giọt giọt thở than thương:
Bao giờ người trở lại?
Bút gông xiềng Cộng nô.
Để quỳ nâng giấc Mẹ,
Dâng trà sớm đến Cha
Em thơ vòng tay nối,
Ôm trọn người thân yêu.
Núi sông bưng sóng dậy,
Ôi, Tự do; tuyệt vời.*

M

7.2

Không Hải Giao Duyên

Từ hồi nhỏ tôi đặc biệt đã có duyên với các người họ Nguyễn, mà đặc biệt nhất là các anh có vần T ở tên gọi. Cùng học đệ tử trường Nguyễn Khuyến, Nam Định với tôi có các bạn Nguyễn Tu, Nguyễn Tú, Nguyễn Văn Tạ, Nguyễn Tiến, và năm trước đó khi học ở Trình Phố, Thái Bình thì học chung với Nguyễn Dương. Trước đó nữa ở Trà Bắc, Nam Định thì học với Nguyễn Văn Thông. Tôi chỉ muốn kể đến các bạn chữ T họ Nguyễn mà thôi, chứ còn họ khác mà vần T, Th, Tr thì vô số kể, ở Chu Văn An Hà Nội, ở Nguyễn Khuyến và các trường Brière de L' Isle và Jules Ferry.

Trong đám các bạn họ Nguyễn và chữ T có hai người thân nhất của tôi. Hai người này là Nguyễn Dương và Nguyễn Tú. Cả hai người bạn này đều tuổi chỏ, đều sinh ra ở cùng một nhà thương, do cùng một bác sĩ Rongier đỡ đẻ, và đều đi học cùng một trường từ nhỏ đến lớn. Chúng tôi đã từng cùng tụt rãnh nước ở tường thành trường Jules Ferry, từng cùng trốn học ra ruộng lúa nằm ngủ, từng đá đế, hái bàng và bắn sấu. Khi di cư từ Hà Nội về Nam, chúng tôi cùng đi trên một chuyến máy bay của

hãng hàng không Air France cùng với các sinh viên Đại Học Hà Nội. Trên chuyến DC-3 được gỡ hết ghế ngồi, ba chúng tôi đã ngồi ở sau lái và đã bị nhồi mửa một. Sau khi ở tạm trú tại trường Nữ Trung Học Gia Long được một thời gian, thì có tin trại tỵ nạn tạm thời này sẽ đóng cửa, các sinh viên sẽ bị chuyển sang Hỏa Lò. Tôi cảm thấy quá gầy cần nên đến trình diện Bộ Tư Lệnh Hải Quân Pháp ở đường Francis Garnier và xuống tàu Pasteur sang Pháp để nhập học trường Sĩ Quan Hải Quân ở Brest. Tôi vào Nam từ tháng 6 năm 1954 để thi vấn đáp sau khi đã trúng tuyển kỳ thi viết vào Brest được tổ chức ở Hà Nội. Nhưng vì lúc ấy Hiệp Định Genève chưa được ký kết, tôi cũng không chắc là muốn gia nhập Hải Quân hay không, nên đã trở ra Hà Nội để xin nhập học lớp Dự Bị Y Khoa. Khi sang Pháp được một năm thì mới được tin hai ông bạn vàng của tôi cũng nản chí về việc học ở Saigon đã thi đậu vào Salon và đã đi Pháp năm 1955.

Chúng tôi xa nhau từ đó, và mỗi người phục vụ một quân chủng khác nhau. Nhưng sau khi trở về nước thì mỗi khi tàu về bến Saigon là tôi lại xuống Biên Hòa thăm Tú và Dương. Rồi Dương lấy vợ trước, theo sau là tôi, rồi đến Tú. Các bà xã cũng không xa lạ nhau nên tình bạn của chúng tôi càng ngày càng khăng khít. Dương còn có còn có người anh là Nguyễn Hải, cựu Giám Đốc Hải Học Viện Nha Trang cũng là bạn thân và một người em là Bác sĩ KQ Nguyễn Xuân cũng là bạn của tôi hồi nhỏ. Do đó từ nguyên thủy tôi đã có

ba người bạn trong quân chủng Không Quân.

Sau khi đi tu nghiệp Hoa Kỳ năm 1960, tại trường US Naval Postgraduate School, Monterey, California, tôi được bổ nhiệm làm Sĩ Quan Hành Quân của Bộ Chỉ Huy Hải Lục (sau đó được đổi thành Bộ Tư Lệnh Hạm Đội). Một ngày kia, tôi còn đang ngủ đã bị đánh thức bởi tiếng máy bay, bay xả quần trên không phận Saigon, và tiếng dội bom và tiếng oanh tạc ở phía trung tâm thủ đô. Ở trong cu xá Hải Quân, nhìn lên trời tôi chỉ thấy thấp thoáng hai chiếc máy bay bay lượn rất cao, mà không xác định được là máy bay của địch hay của bạn. Nhưng thấy máy bay dội bom và phóng hỏa tiễn thì chắc chắn phải là địch. Tôi vội lấy xe chạy vào Bộ Tư Lệnh Hải Quân. Vừa bước vào bàn giấy là tôi gọi đây nói cho các cầu tàu, cho các chiến hạm vào nhiệm sở tác chiến. Tôi cũng yêu cầu các chiến hạm mở máy PRC-25 để liên lạc trực tiếp với Bộ Chỉ Huy. Vì mỗi cầu tàu chỉ có một điện thoại. Chỉ trong vài phút, tất cả các chiến hạm từ cầu A đến cầu W đều đã sẵn sàng trong nhiệm sở tác chiến, các ổ súng đã được tháo bao che, nhân viên đã mặc áo phao và đội nón sắt, các ổ súng đã được nạp đạn và sẵn sàng khai hỏa. Năm phút sau, Tư Lệnh Hải Quân lúc đó là Trung Tá Hồ Tấn Quyền bước vào văn phòng của tôi. Tôi hỏi, "Thưa Tư Lệnh, mình có bắn máy bay không?" ông đã trả lời rất vồn vện, "phi công phản loạn đang oanh tạc dinh Độc Lập, bắn!". Tôi vội la to trong máy vô tuyến, "Bắn!" lời của tôi

cũng được ông Thượng Sĩ Thường Vụ lập lại trên các điện thoại, "Bắn!". Chỉ trong nháy mắt tất cả các ổ súng từ các tàu đều bắn lên không. Tiếng nổ rầm rôi, đạn đủ cỡ được bắn lên không, từ 76 ly 2, 40 ly Bofort, 20 ly Oerlikon, 12 ly 7 và súng trường. Chỉ có hai máy bay thôi nhưng hàng trăm ổ súng phòng không tạo nên những tiếng nổ chát chúa và ghê rợn. Tôi liên tưởng đến trận phi cơ Nhật Bản tấn công Trân Châu Cảng. Chắc chắn là phải ghê gớm gấp trăm lần. Hai phi cơ A4D, Skyraider do hai anh Phạm phú Quốc và Nguyễn đức Cử lái lại chính là hai máy bay của Hải Quân Hoa Kỳ chuyển giao cho Không Quân Việt Nam. Các chiếc này có tầm hoạt động khá xa và có khả năng bay là một biển sau khi cất cánh từ các hàng không mẫu hạm. Các phi cơ này nhờ bay sát mặt sóng nên có thể trốn thoát tầm kiểm soát của các đài radar không thám. Các phi cơ này được trang bị các bình xăng phụ ở hai đầu cánh để gia tăng tầm hoạt động và được trang bị hỏa tiễn, bom và đại liên.

Mỗi lần xả xuống dinh Độc Lập để tấn công, các phi cơ lại cất lên và bay sang phía Thủ Thiêm để làm một vòng trước khi quay lại. Các phi cơ đã trở nên các mục tiêu để bắn trúng cho các xạ thủ Hải Quân. Máy bay của anh Cử đã bị trúng đạn vào bụng làm hu dần bánh đáp. Anh Cử đã phải đáp xuống phi trường Nam Vang bằng bụng. Anh Quốc là một phi công gan dạ và bình tĩnh, anh còn bốn trái hỏa tiễn, anh đã bắn các hỏa tiễn này xuống bùn ở một thửa ruộng bên kia sông Saigon và đã đáp xuống sông Saigon ở thượng dòng của Hải Quân Công Xưởng. Anh đã ung dung mở cockpit bước ra và lội vào bờ. Anh bị Địa Phương Quân bắt và ngay lúc đó tôi mới được biết tên anh là Phạm phú Quốc.

Tôi sực nhớ lại mấy ngày trước đó Nguyễn Tú đã nói chuyện với tôi là Quốc và Tú đã ra bờ sông Saigon ngồi dưới gốc dừa, và Quốc đã tâm sự với Tú là anh mới được khám sức khỏe để chuẩn bị sang Mỹ học lái máy bay phản lực. Tú cũng nói với tôi là Quốc có người yêu tên Xuân, và hai người đang tính chuyện lấy nhau sau khi anh tốt nghiệp ở Hoa Kỳ về.

Ngày hôm sau, cần trục nổi của Hải Quân Công Xưởng đã vớt được máy bay của anh Quốc lên và đưa về cầu D. Tôi xuống xem chiếc phi cơ treo lủng lẳng ở đầu dây cần trục. Tôi đếm thấy có khoảng trên 40 lỗ hổng đủ cỡ, tức là phi cơ anh đã bị trúng đủ loại đạn phòng không từ dưới

bắn lên. Việc phi cơ không phát hỏa và anh không bị trúng đạn là cả một phép lạ. không thể tưởng tượng được là anh đã bị trúng đạn nhiều lần mà đã không chịu bỏ mục tiêu, và chỉ dùng bom đạn và hỏa tiễn của mình để thả xuống mục tiêu, chú không hề dùng để oanh tạc các chiến hạm Hải Quân hay để phóng đại xuống chỗ có dân cư ở. Tôi thán phục anh, mặc dầu lúc đó không biết là anh là một trong những phi công gan dạ và ưu tú nhất của Không Quân Việt Nam.

Là một quân nhân, tôi chỉ biết vâng lệnh cấp trên, và thi hành bốn phận. Tôi đã cảm thấy chưa xót khi được biết người phi công bị Hải Quân hạ lại là một người bạn của một người bạn thân của tôi. Trong suốt cuộc đời quân ngũ, cũng đã nhiều lần tôi nghĩ đến những đứa con của những người thân còn ở ngoài Bắc. Và mỗi lần hô bắn tôi lại nghĩ không biết có ai là người thân có thể bị tiêu diệt không? Tu Lệnh Hồ tấn Quyền cũng làm bốn phận của một chiến hữu là tuân lệnh và tuân thành với vị Tổng Tu Lệnh Tối Cao của Quân Lực đó là Tổng Thống. Chính vì sự trung thành này mà ông đã bị hạ sát ngày 1-11-1963, để ông không thể nào gây khó dễ cho nhóm đảo chánh hạ bệ các ông Diệm và Nhu. Tôi cảm thấy rất đau buồn khi những chiến hữu phải quay súng để tiêu diệt lẫn nhau như những kẻ thù. Khi người chiến hữu làm chính trị là tự đẩy mình vào những trường hợp hết sức khó xử. Lúc đó những người bạn của mình cũng có thể biến thành kẻ thù.

Tôi tiếp tục theo dõi tin tức của anh Quốc. Tôi được biết anh bị nhốt ở Sở Thú, và bị tra tấn. Tôi cũng được biết chị Xuân đã vào tù để làm lễ đính hôn với anh. Ngày 1-11-1963, tôi được tin Tu Lệnh Hồ tấn Quyền bị giết và vị Tu Lệnh mới là Trung Tá Chung tấn Cang đã lên thay. Lúc đó tôi đang làm Hạm Trưởng chiếc Hải Vận Hạm Tiền Giang HQ 405 Tàu tôi vừa lấy nước ở cầu V, đang tách ra thì thấy Tu Lệnh Cang bước lên một chiến Monitor chạy ra Bộ Tu Lệnh. Sau khi cập cầu C thì được lệnh chạy ra Côn Sơn để giải phóng các tù nhân chính trị đã bị ông Diệm đày ra đảo từ năm 1960. Tôi đã bắt thủy thủ đoàn thay khăn trải giường và áo gối. đêm 3-11, họ phải ngủ trên boong tàu để nhường phòng ngủ cho các quý khách. Tàu tôi cập cầu B trước Bộ Tu Lệnh Hải Quân vào ngày 4-11 trước hàng trăm ngàn người đón tiếp đứng kín mít trên bờ sông từ cột cờ Thủ Ngữ. Có hàng trăm phóng viên báo chí Việt Nam và ngoại quốc đứng

chặt nịt cả cầu tầu. Tu Lệnh Cang cũng có mặt trên cầu tầu. Lần cộp cầu đó là lần tôi run nhất. Nếu cộp quá mạnh cầu tầu sẽ bể, hoặc dề chết người đứng chen chúc trên cầu tầu thì chắc hải nghiệp của tôi đi đoong. Rất may là tầu ghé vào rất êm nhẹ. Nước đang ròng nên tôi đã phải cộp tả hạm vào thành cầu. Tu Lệnh Hải Quân đã lên tầu sau khi cầu thang được thả xuống, để đón rước các chính khách như ông Phan bá Cầm, Phan quang Đán, Trương bảo Sơn, Phan trọng Chinh, v.v. . Hai ông Phan quang Đán và Trương bảo Sơn, sau đó có mời vợ chồng tôi đến nhà ăn cơm để cảm ơn chuyến đi lịch sử này. Được đóng vai trò của người đi giải phóng người khác quý hóa hơn là phải đóng vai đi bắt hay thủ tiêu người. Sau này khi đến thăm tòa Đại Sứ Việt Nam tại Hoa Thịnh Đốn tôi đã thấy một tờ báo có đăng tấm hình của chiếc Tiền Giang đang cộp cầu B. Tôi đã xin được tấm hình đó để đóng khung làm kỷ niệm. Hình tuy nhỏ nhưng cũng có thể thấy rõ mặt các chính khách được nêu tên ở trên. Phần tôi, chỉ là một cái chấm nhỏ trên dải chỉ huy chiến hạm. Ít lâu sau đó tôi được tin anh Quốc được thả, được thăng Trung Tá và làm đám cưới với chị Xuân.

Sau khi Hải Quân bắn hạ hai máy bay Không Quân thì có lệnh của Bộ Tổng Tham Muu không cho máy bay bay gần các chiến hạm, và nếu có lại gần thì phải đảo cách để chúng tỏ mình là bạn. Trong thời gian tôi chỉ huy các chiến hạm Tiền Giang và Nhật Tảo có đôi lần trong khi hải hành có phi cơ Không Quân bay ngang trên đầu nhưng không xuống thấp nên chúng tôi không nghĩ rằng chúng tôi đã bị khiêu khích. Tôi không nghĩ rằng Hải Quân đã trở thành một quân chủng "khó thương" đối với các bạn Không Quân vì biển cố tháng 11-1963.

Tôi được đổi ra Trung Tâm Huấn Luyện Hải Quân Nha Trang năm 1965 làm Chỉ Huy Phó, và sau đó được chỉ định làm Chỉ Huy Trưởng vào năm 1966. Trong thời gian ở Nha Trang tôi được thăm viếng và quen biết rất nhiều các bạn Không Quân, trong đó có Cố Chuẩn Tướng Nguyễn Ánh, hai Đại Tá Oánh ở Không Đoàn và ở Quân Trường, các anh Uóc và Hậu. Anh Uóc đã cho tôi thăm viếng cơ sở của Không Đoàn 62 khi mới được trang bị. Khi làm Chỉ Huy Trưởng Trung Tâm Huấn Luyện Nha Trang tôi có nhiều dịp được mời tham dự các cuộc tiếp tân bên KQ, các dịp mở nơi để khao quân, đôi khi có sự hiện diện của Thiếu

Tướng Nguyễn cao Kỳ.

Tôi đã mượn được các trực thăng HU-34 để chở SVSQ/HQ thực tập hành quân thủy bộ tại Hòn Tre Lớn ngoài khơi Nha Trang. Tôi cũng được trực thăng HU-34 chở chúng tôi lên Dục Mỹ để tham dự các lễ mãn khóa Pháo Binh do Cố Thiếu Tướng Nguyễn xuân Soạn tổ chức. Các phi công trực thăng đáp ban đêm rất chi. Dưới các ngọn đèn pha của mấy chiếc GMC chiếu vào cột gôn của sân vận động Dục Mỹ, chúng tôi đã đáp xuống đất an toàn như để.

Trong thời gian ở Nha Trang tôi đã quen thân với một anh bạn mới, đó là anh Nguyễn Hậu thuộc Phi Đoàn Huấn Luyện/ Quan Sát. Anh Hậu là phi công nhưng lại mê săn bắn dưới biển. Cuối tuần nào anh cũng qua bên trường Hải Quân để mượn LCVP sang bên Hòn Tre bắn cá bằng súng săn dưới biển. Ngược lại, tôi là Hải Quân mà lại mê lái máy bay. Trong thời gian thụ huấn tại trường Sĩ Quan Hải Quân Brest, tôi có được học lái máy bay Stampe. Vì Hải Quân Pháp có hàng không mẫu hạm và có các phi đội trấn đóng trên các chiếc Clémenceau và Marechal Foch. Mỗi tháng, khi phải về họp hàng tháng tại Bộ Tu Lệnh Hải Quân tôi đều sang xin máy bay của anh Hậu. Và dĩ nhiên nếu anh Hậu có việc phải liên lạc với BTL/KQ thì chính anh cũng lái máy bay và cho tôi lái phụ. Có một lần tôi hết sức dặt gân, vì cất cánh từ phi trường KQ Nha Trang, chúng tôi thường bay lên Đà Lạt hướng về đập Đa Nhim, rồi từ đó bay về Saigon. Muốn lên được Đà Lạt thì máy bay vừa cất cánh là phải kéo cần cho bốc lên để vượt qua được đỉnh núi phía sau TTHL/HQ. Lần ấy, trời đầy mây mù bao phủ, anh Hậu bảo tôi, không thể nào bay lên Đà Lạt được, chúng ta phải bay sát ngọn cây và mò ra Phan Thiết rồi về Vũng Tàu. Chúng tôi đã bay giữa một con suối, cánh máy bay Cesna gần như chạm vào ngọn cây ở hai bên suối. Khi bay ngang qua Rừng Lá, tôi nghĩ bụng nếu từ dưới bị bắn sẻ thì máy bay sẽ đụng ngọn cây trong tíc tắc. Rất may là chúng tôi đã về được đến Saigon mà không gặp trở ngại gì cả.

Sang đây tôi mới được tin anh Hậu không đi và đã bị dầy ra Bắc trên mười năm. Anh Nguyễn Hiền là em của anh Hậu cho biết là vẫn được tin tức của anh. Ngoài các bạn kể trên, trong gia đình vợ tôi có một ông anh con gì con già là anh Nguyễn tấn Trinh, lại thêm một ông văn T họ Nguyễn. Anh Trinh là cựu phi công phản lực đã

định cư ở Cincinnati - Ohio, và bây giờ mới sang lập nghiệp ở bên Cali cho gần cháu gái, và cháu ngoại sắp sanh. Con gái tôi mới lập gia đình và sui gia của tôi cũng là cựu SQKQ Vũ Tú. Kể từ khi bắt đầu sinh hoạt với Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam và Giáo Xứ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam tại Giáo Phận Arlington - Virginia, tôi đã có dịp làm việc với hai người bạn KQ rất thân. Hai người bạn này đã trở thành những người thân yêu như anh em ruột thịt của tôi. Đó là anh Lê Minh Hoàng và Nguyễn Văn Thành. Chúng tôi cùng tham gia các sinh hoạt của giáo xứ, từ những năm phục vụ chung trong các Hội Đồng Giáo Xứ, trong các nhóm Canh Tân, Linh Thao, Ca Đoàn và Hiệp Sĩ Đoàn. Tôi đã gần gũi các anh nhiều hơn các bạn hữu trong HQ của tôi. Chính vì nhu cầu hoạt động trong Cộng Đồng Công Giáo đòi hỏi rất nhiều thì giờ nên tôi cũng đã xao lãng không thể đóng góp tận tình vào các hoạt động của Hội Hải Quân Miền Đông và Tổng Hội Hải Quân. Trong giáo xứ chúng tôi còn có anh Phạm Quốc Tiến, người đề nghị tôi viết bài này. Anh Tiến là người rất giỏi về vấn đề xây cất nhà của, chúng tôi ai cũng phải nhờ anh cố vấn khi thực hiện các công trình xây cất và tu bổ nhà thờ, nhà xứ hoặc nhà riêng.

Huynh Đệ Chi Binh là gì? "Huynh Đệ chi binh!". Trên đây tôi đã lược thuật những mối duyên tương ngộ giữa tôi và các bạn KQ. Sang đến bên này tôi mới thấy những người nhà binh rất chụi chơi, Những người nhà binh rất tháo vát. Họ có mặt trong đủ mọi thành phần và tổ chức ngoài các hội ái hữu của quân binh chủng của họ. Tình huynh đệ chi binh đã làm cho mọi người dễ gần nhau. Truyền thống quân đội, có tôn ti trật tự đã làm cho mọi người mặc dù kính trọng nhau theo cấp bậc vẫn có thể thân mật với nhau như anh em. Tôi rất ngại ngần khi các bạn trẻ gọi tôi là niên trưởng hay gọi tôi theo cấp bậc. Các sĩ quan xưa kia làm việc với tôi, tôi đều xin họ gọi tôi là anh, hay đại ca cũng được. Trong thời gian chỉ huy chiếc Tiền Giang, ban tham mưu mê xem chuyện Cô Gái Đồ Long đến nỗi tôi đã trở thành Đại Ca của Tiền Giang Ngũ Hiệp. Giờ đây sau 27 năm tôi vẫn còn liên lạc được với nhị ca Trần Văn Đáo, tú ca Võ Văn Bảy túc văn sĩ Vũ Thất và ngũ ca Nguyễn Tạ Quang. Tôi có thêm rất nhiều người anh em HQ khác: Phạm Văn Lớn, Nguyễn Thanh Thế, Phạm Viết Khiết, Đặng Hữu Quyết, Phạm Tiến Cương, Võ Thắng.. .Tôi cũng có thêm nhiều bạn

KQ mới như các anh Nguyễn Văn Thêm, Lưu Huy Cảnh, Hà Trọng Đính, Nguyễn Hữu Thu và cố phi công Hồ Vọng Đông.. .Tôi còn có thêm nhiều người bạn nghĩa thiết khác ngoài KQ và HQ như các anh Lê Văn Trang, Lâm Duy Tiên, Nguyễn Văn Nhó, Vũ Xuân Đức, . .thuộc nhóm Võ Bị Đà Lạt; các anh Hồ Xỹ Báu, Nguyễn Năng Thỏa thuộc Cảnh Sát; anh Đỗ Kỳ Thủy Quân Lục Chiến; các anh Ngô Đính Thuận, Nguyễn Thanh Long, Nguyễn Quốc Quân, Đặng Hiếu Điểm. . .thuộc nhóm Y Tế.

Sang bên này chúng ta mới có nhiều dịp để gặp gỡ nhau trong rất nhiều hoàn cảnh và mọi trường. Ngoài các Hội Ái Hữu quân binh chủng và các hội tôn giáo của nhà thờ và chùa, đa số các bạn cựu chiến binh như chúng ta đều gia nhập một vài hội ái hữu khác. Các hội ái hữu này có thể là gốc trường trung học: Chu Văn An, Nguyễn Trãi, Taberd, La San, Pellerin.. . có thể là gốc nghề nghiệp: Y Tế, Luật Gia, Thương Mại, Địa Ốc. . .; có khi lại là hội có tính cách giải trí, như Hội Quần Vợt Mả Sơn, các nhóm thân hữu thích khiêu vũ, hay các nhóm thích mà chược. . . Các hội có tính cách cộng đồng và xã hội như Hội Cao Niên, Hội Tử Binh Chính Trị, Hội Tương Trợ Người Việt, Liên Hội Người Việt Vùng Hoa Thịnh Đốn. . . Chính khi chúng ta gia nhập các hội này, chúng ta không khoác màu áo của một quân binh chủng nào. Nếu còn ở Việt Nam và vẫn còn ở trong Quân Lục Việt Nam Cộng Hòa, chắc chắn chúng ta có rất ít dịp để "giao duyên", để làm quen, để cùng làm việc và sinh hoạt.

Phải chăng một cái "positive side effect" của sự bỏ nước ra đi là sự kết hiệp và đoàn kết của các anh em thuộc đủ mọi quân binh chủng? Theo tôi nghĩ, khi tạo môi trường để chúng ta cùng cộng tác làm việc và sinh hoạt, chúng ta không thể nào không thương nhau và muốn được gần nhau. Sự kết hợp giữa con cái chúng ta cũng là một dịp để hai họ thông gia quen biết thêm những người bạn mới bên phía quân binh chủng kia. Những sự giao hảo, gặp gỡ, cộng tác sẽ tạo nên những tình bạn chân thành và đáng quý.

Khi tôi được biết anh Hồ Vọng Đông thì đã quá trễ. Tôi vào nhà thương thăm anh thì anh đã hôn mê. Nhưng sau khi tham dự các buổi canh thức cầu nguyện ở nhà quân, thánh lễ ở nhà thờ Cha Nhi, tôi đã cảm thấy gần gũi anh hơn, gần gũi chị Thủy và các con của anh chị. Ở đâu có tình thương, ở đó có sức hấp dẫn lạ lùng. Khi

cháu Giao đọc bài thơ tặng cho Ba, tôi đã cảm động khóc theo với cháu. Khi anh Đinh đọc bài diếu văn nói về những chiến công hiển hách của anh Đông và về tình yêu thương anh dành cho vợ con, tôi đã thấy gần gũi và hiểu biết anh rất nhiều. Ở nhà quán, ở nhà thờ, ở nghĩa trang, nhìn quanh quần tôi thấy biết bao nhiêu là bộ mặt, KQ, HQ, TQLC và các quân binh chủng khác, cũng như các bộ mặt bác sĩ và thân hữu. Tất cả những bộ mặt ấy đều diễn tả một sự thương xót và tiếc nhớ một người bạn đã ra đi, một cánh đại bàng đã tung bay ngút ngàn và biệt tăm. Tôi cảm thấy thân thiết hơn đối với các người bạn mới của tôi, vì trong sự đau khổ chúng ta càng xích lại gần

nhau hơn.

Từ lúc còn thơ ấu, nếu học cùng trường, sống chung cùng khu phố, chúng ta dễ thân nhau lớn lên mỗi đứa vào một quân binh chủng làm cho chúng ta xa nhau. Bây giờ có tuổi, di cư lập nghiệp ở miền đất lạ, chúng ta lại có dịp để sống gần nhau, để chia sẻ với nhau những vui buồn của cuộc đời. Tôi cảm ơn những người bạn mới, những hiền thê và những con cái của họ. Tôi cảm thấy tôi đang trực thuộc một đại gia đình mà ai ai cũng là anh em, chị em; và các con cháu đứa nào cũng gọi các bậc cha anh là chú bác, cô dì.

Huỳnh Đệ Chi Bình muôn năm ! □

CHÚC MỪNG

Nhận được Hồng Thiệp
báo tin
Lễ Thành Hôn
của:

Chú Rể

Nguyễn Đại Diêu

và

Cô Dâu

Lê Thị Mai Hương

vào ngày 21 tháng 8 năm 1993
tại Torrance - California

Chân thành chúc

Cô Dâu, Chú Rể

**TRĂM NĂM HẠNH PHÚC,
NGÀY NGÀY YÊU NHAU.**

Hội Ái Hữu Cựu SQHQ
các khóa Lưu Đày
và Thân Hữu.

CHÚC MỪNG

Nhận được Hồng Thiệp
báo tin
Lễ Thành Hôn
của:

Chú Rể

Lưu Văn Tân

và

Cô Dâu

Phạm Thị Bích Huyền

vào ngày 9 tháng 7 năm 1993
tại Seattle - Washington

Chân thành chúc

Cô Dâu, Chú Rể

**TRĂM NĂM HẠNH PHÚC,
NGÀY NGÀY YÊU NHAU.**

Hội Ái Hữu Cựu SQHQ
các khóa Lưu Đày
và Thân Hữu.